

Urząd Miejski w Złotoryji

Plac Orłąt Lwowskich 1
59-500 Złotoryja

telefon +48 76 87 79 100, fax +48 76 87
83 120
email: um@zlotoryja.pl
www: www.zlotoryja.pl

WAG.6727.43.2021

Złotoryja, dnia 02 marca 2021

do użytku własnego

Urząd Miejski w Złotoryji przedkłada wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Złotoryji obejmujący działki nr: 45/23, 51/5, 51/11, 51/12, 51/14, 51/15, 52, 55/26 położone w obrębie 3 w Złotoryji.

Działka nr 45/23 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	2MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Działka nr 51/5 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	KD6Z1/2	teren drogi wojewódzkiej, zbiorczej, jednojezdniowej, dwupasowej
XXVII/175/04	5MW/U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Działka nr 51/11 w obrębie

3:

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej
XXVII/175/04	KD6Z1/2	teren drogi wojewódzkiej, zbiorczej, jednojezdniowej, dwupasowej

Działka nr 51/12 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Działka nr 51/14 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	KD6Z1/2	teren drogi wojewódzkiej, zbiorczej, jednojezdniowej, dwupasowej
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Działka nr 51/15 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej
XXVII/175/04	KD6Z1/2	teren drogi wojewódzkiej, zbiorczej, jednojezdniowej, dwupasowej

Działka nr 52 w obrębie 3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Działka nr 55/26 w obrębie

3 :

Uchwała	Symbol	Opis
XXVII/175/04	1MW/U,U	teren zabudowy mieszkalno-usługowej, skweru, zieleni urządzonej

Fragmety uchwały nr: XXVII/175/04

**Uchwała Nr XXVII/175/04
Rady Miejskiej w Złotoryi
z dnia 8 grudnia 2004 r.**

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta
Złotoryi**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), w związku z uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr VII/42/2003 z dnia 25 marca 2003 r. zmienioną uchwałami Rady Miejskiej w Złotoryi Nr IX/57/2003 z dnia 29 maja 2003 r. oraz Nr XI/66/2003 z dnia 11 września 2003 r. o przystąpieniu do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Złotoryi, **uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miasta Złotoryi, zwany dalej planem**

zmieniony

**Uchwałą Nr IX/56/2007
Rady Miejskiej w Złotoryi
z dnia 14 czerwca 2007 r.**

**w sprawie uchwalenia zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru
miasta Złotoryi**

Rozdział 1

Przedmiot i zakres ustaleń planu

§ 1

Plan obejmuje obszar w granicach administracyjnych miasta, z wyłączeniem:

- 1) obszaru Złotoryjskiej Strefy Intensywnego Rozwoju Gospodarczego (w tym terenu Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej), dla którego uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr XLIV/388/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 177 z 2002 r. poz. 2559;
- 2) obszaru budownictwa mieszkaniowego w rejonie ul. Jerzmanickiej, dla którego uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr XLII/373/2002 z dnia 25 kwietnia 2002 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 129 z 2002 r. poz. 1793;
- 3) obszaru budownictwa mieszkaniowego w rejonie ulic Monte Cassino, Polnej i Karola Miarki, dla którego uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr XLII/374/2002 z dnia 25 kwietnia 2002 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 129 z 2002 r. poz. 1794;
- 4) obszaru budownictwa mieszkaniowego w rejonie ulic Hożej i Kujawskiej, dla którego uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr XLII/375/2002 z dnia 25 kwietnia 2002 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 129 z 2002 r. poz. 1795;
- 5) obszaru działki nr 97/3 w obrębie 4, dla którego uchwałą Rady Miejskiej w Złotoryi Nr XXXI/287/2001 z dnia 26 kwietnia 2001 r. uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opublikowany w Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 104 z 2001 r. poz. 1357;
- 6) obszaru działek uznanych decyzją Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej Nr 42 z dnia 28 grudnia 2000 r. za tereny zamknięte, tj.: działki nr 1 obręb 2, działki nr 1 obręb 4, działki nr 34 obręb 4 i działki nr 1 obręb 5, użytkowanych przez Polskie Koleje Państwowe S.A. – zgodnie z przepisem art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§ 2

1. Integralnymi częściami niniejszej uchwały są:

- 1) załącznik graficzny - rysunek planu w skali 1:2000;
- 2) załącznik nr 2 - „Sposób realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej ustalonych w planie”;
- 3) załącznik nr 3 - „Rozstrzygnięcie dot. sposobu rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu planu”.

2. Załączniki nr 2 i 3, o których mowa w ust. 1, nie są ustaleniami planu.

§ 3

W planie określono:

- 1) W rozdziale 2 i 3 uchwały oraz na rysunku planu:
  - a) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, w tym granice terenów pod budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz granice obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej,
  - b) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
  - c) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
  - d) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
  - e) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
  - f) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy,
  - g) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów,
  - h) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
  - i) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.
- 2) W rozdziale 3 i 4 uchwały - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem;
- 3) W rozdziale 2, 3 i 4 uchwały oraz na rysunku planu - sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- 4) W rozdziale 4 uchwały - stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

§ 4

1. Dla całego obszaru objętego planem obowiązują ogólne ustalenia funkcjonalno-przestrzenne,

zasady obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej, zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz reguły realizacji zagospodarowania, zawarte w ustaleniach tekstowych w rozdziałach 2 i 4 niniejszej uchwały.

2. Teren objęty planem podzielono na obszary, którym nadano oznaczenia liczbowe i literowe (które nie są ustaleniami funkcjonalnymi planu), służące powiązaniu rysunku planu z ustaleniami tekstowymi - w szczególności zawartymi w rozdziale 3 uchwały. Ustalone i orientacyjne granice obszarów są odpowiednio ustalonymi lub orientacyjnymi liniami rozgraniczającymi. W szczególności w ustaleniach szczegółowych dotyczących ulic zawartych w paragrafach 154 do 192 - użyte określenie „linie rozgraniczające” odnosi się zawsze - jako w tym wypadku tożsame - do linii określonych w legendzie rysunku planu jako „granice obszarów”.

3. Obszary, o których mowa w ust. 2, podzielono liniami rozgraniczającymi na tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania. Terenom nadano oznaczenia literowe.

§ 5

1. Ustala się zasady, terminy oraz sposoby realizacji nowego urządzenia i użytkowania terenów - zgodnie z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Złotoryi”. Obszary zainwestowania istniejącego i przewidywanego do realizacji w I etapie zostały określone w ustaleniach rozdziału 3 uchwały i oznaczone symbolami literowymi bez nawiasów, a w wersji barwnej rysunku planu - pełnymi kolorami. Obszary zagospodarowania dopuszczanego w II etapie i rezerwy terenów dla III etapu zostały określone w ustaleniach rozdziału 3 uchwały i oznaczone symbolami literowymi w nawiasach, a w wersji barwnej rysunku planu - barwnymi przerywanymi obwódkami.

2. Zainwestowanie I etapu obejmuje tereny istniejącej zabudowy oraz tereny przeznaczane dla inwestycji przewidywanych do realizacji w okresie najbliższych 5-7 lat.

3. Zainwestowanie II etapu to tereny przeznaczane dla inwestycji dopuszczanych do realizacji po wykonaniu sieci ulic i infrastruktury technicznej w sąsiedztwie, na terenach przeznaczanych do zagospodarowania w I etapie.

4. Tereny rezerwowane do ewentualnego zagospodarowania w III etapie to tereny, na których dopuszcza się realizację ustalonego planem zagospodarowania po ewentualnym wyczerpaniu się zasobu gruntów przewidywanych pod zabudowę w I i II etapie, wg zasad określonych w rozdziale 3 uchwały.

§ 6

1. Obowiązujące ustalenia w rysunku planu to: przebiegi granic obszarów i linii rozgraniczających, ustalenia dotyczące istniejącej zabudowy, przebiegi linii zabudowy, przebiegi granic stref ochrony konserwatorskiej, lokalizacje zespołów zieleni wysokiej, przebiegi ścieżek i szlaków rowerowych oraz lokalizacje punktów formalnie ważnych.

2. Granice terenów zamkniętych oraz granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych, które przedstawiono na rysunku planu, nie są ustaleniami planu. Zmiany w tym zakresie nie wymagają aktualizowania planu, jeżeli nie powodują konieczności dokonania zmian w ustaleniach zawartych w rozdziale 2 i 3 uchwały.

§ 7

1. W planie ustalono przeważające funkcje terenów wydzielanych liniami rozgraniczającymi. Wyznaczono tereny o jednej, przesądzonej funkcji podstawowej oraz tereny, które mogą być wykorzystywane pod dwie lub więcej funkcji (alternatywnie lub łącznie, wg ustaleń szczegółowych). Symbolami literowymi określono w rysunku planu funkcje podstawowe (przeważające). Funkcje dopuszczalne oraz warunki ich dopuszczenia określają ustalenia zawarte w § 8 uchwały oraz szczegółowe ustalenia dla poszczególnych obszarów zawarte w rozdziale 3 uchwały.

2. Przebiegi linii rozgraniczających określa rysunek planu. Ustalone linie rozgraniczające są przesądzonymi, obowiązującymi granicami przestrzeni publicznych lub nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 3. Orientacyjne linie rozgraniczające mogą być w postępowaniach lokalizacyjnych oraz w projektach podziału terenu korygowane na podstawie opracowań o większym stopniu szczegółowości niż rysunek planu, jeżeli wymaga tego np. program sytuowanej inwestycji, pod warunkiem zachowania możliwości realizacji funkcji i spełnienia zasad zagospodarowania ustalonych planem dla wszystkich terenów.

3. Dopuszcza się uściślenie przebiegów wszystkich linii rozgraniczających drogi wojewódzkie na wnioski inwestora uzasadniony projektem modernizacji ulicy.

4. W rysunku planu przedstawiono przebiegi obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy. Regulacjom liniami zabudowy nie podlegają w szczególności wykusze, balkony, zadaszenia przedwejsiowe, gzymsy, okapy, wysunięte mniej niż 1,2 m poza obrys rzutu budynku.

5. Na terenach, dla których w planie nie określono przebiegów linii zabudowy, obowiązują przepisy prawa powszechnego, a w szczególności przepisy zawarte w art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985 r.

o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. poz. 838 z późn. zm.).

6. Na terenach, dla których w planie nie określono przebiegów linii zabudowy, ustala się minimalną odległość obiektów budowlanych od granicy działki drogi wewnętrznej – 4 m.

Rozdział 2

Przeznaczenie i warunki zagospodarowania terenów

§ 8

Przeznaczenie terenów - podstawowe ustalenia funkcjonalne

1. Przeznaczenie terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi na rysunku planu określono w ustaleniach szczegółowych, w rozdziale 3 uchwały. Używane w ustaleniach funkcjonalnych określenia: „przeznaczenie/funkcja podstawowe/a” i „przeznaczenie/ funkcja uzupełniająca/a (dopuszczalne/a, towarzyszące/a)” oznaczają odpowiednio przeznaczenie, które powinno przeważać na danym terenie wyznaczonym liniami rozgraniczającymi i niekolidujące z przeznaczeniem podstawowym przeznaczenie, które może uzupełniać przeznaczenie podstawowe.

2. Jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej dla funkcji podstawowych terenów funkcjami uzupełniającymi są w szczególności:

1) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – pojedyncze obiekty mieszkalnictwa wielorodzinnego i mieszkalnictwa zbiorowego o gabarytach zbliżonych do bliźniaczego budynku jednorodzinnego, pensjonaty, usługi i administracja, sport i rekreacja, zieleń urządzona, place zabaw, parkingi, garaże, pojedyncze nieuciążliwe zakłady rzemieślnicze i obiekty infrastruktury technicznej – po uzyskaniu stosownej zgody Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, zabudowa zagrodowa, ogrodnictwa – pod warunkiem, że funkcje uzupełniające nie ograniczą możliwości lokalizowania na przeważającej powierzchni terenu funkcji podstawowej;

2) dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej – pojedyncze obiekty mieszkalnictwa jednorodzinnego i mieszkalnictwa zbiorowego, pensjonaty, usługi i administracja, sport i rekreacja, zieleń urządzona, place zabaw, parkingi, zespoły garaży boksowych dla samochodów osobowych, pojedyncze nieuciążliwe zakłady rzemieślnicze i obiekty infrastruktury technicznej - po uzyskaniu stosownej zgody Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego – pod warunkiem, że funkcje uzupełniające nie ograniczą możliwości lokalizowania na przeważającej powierzchni terenu funkcji podstawowej;

3) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej - mieszkalnictwo zbiorowe, pensjonaty, usługi i administracja, sport i rekreacja, zieleń urządzona, place zabaw, parkingi, pojedyncze nieuciążliwe zakłady rzemieślnicze i obiekty infrastruktury technicznej - po uzyskaniu stosownej zgody Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego – pod warunkiem, że funkcje uzupełniające nie ograniczą możliwości lokalizowania na przeważającej powierzchni terenu funkcji mieszkaniowej;

4) dla usług i administracji - zabudowa mieszkaniowa, mieszkalnictwo zbiorowe, pensjonaty, sport i rekreacja, zieleń urządzona, place zabaw, parkingi, zakłady rzemieślnicze, obiekty infrastruktury technicznej, hurtownie i magazyny, nieuciążliwe obiekty produkcyjne, stacje paliw i warsztaty samochodowe – po uzyskaniu stosownej zgody Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego;

5) dla terenów wielkopowierzchniowych obiektów handlowych - usługi i administracja, sport, zieleń urządzona, parkingi, garaże wielopoziomowe, zakłady rzemieślnicze, obiekty infrastruktury technicznej, hurtownie i magazyny, nieuciążliwe obiekty produkcyjne, stacje paliw i warsztaty samochodowe;

6) dla terenów sportu, rekreacji i turystyki - pojedyncze obiekty usługowe i administracyjne, pojedyncze budynki mieszkalne, mieszkalnictwo zbiorowe, pensjonaty, zabudowa letniskowa, zieleń urządzona, place zabaw, parkingi, tereny rolne, sady, uprawy ogrodnicze, plantacje, lasy i zadrzewienia, zieleń nieurządzona, nieuciążliwe obiekty infrastruktury techn. – pod warunkiem, że funkcje uzupełniające nie ograniczą możliwości lokalizowania na przeważającej powierzchni terenu funkcji sportowych, rekreacyjnych i turystycznych;

7) dla terenów przemysłu, składów i budownictwa - usługi i administracja, zieleń urządzona, parkingi, garaże, zakłady rzemieślnicze, pojedyncze budynki mieszkalne - jeżeli możliwości stałego przebywania ludzi nie ogranicza oddziaływanie funkcji podstawowej, obiekty infrastruktury technicznej, magazyny, stacje paliw i warsztaty samochodowe, zabudowa zagrodowa, nieuciążliwe ośrodki obsługi gospodarki rolnej;

8) dla terenów rolniczych - sady, uprawy ogrodnicze, plantacje, ogrody działkowe, lasy i

zadrzewienia, sport, rekreacja i turystyka, ośrodki obsługi gospodarki rolnej, stawy hodowlane, zieleń nieurządzona, zabudowa zagrodowa, obiekty infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem: sytuowanie funkcji nie rolniczych winno respektować zasady ochrony gruntów rolnych;

9) dla ogrodów działkowych - sady, uprawy ogrodnicze, plantacje, tereny rolne, lasy i zadrzewienia, sport, rekreacja i turystyka, ośrodki obsługi gospodarki rolnej, zieleń urządzona i nieurządzona, zabudowa zagrodowa, obiekty infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem: funkcje inne niż rolnicze – w zakresie niesprzecznym z zasadami ochrony gruntów rolnych;

10) dla terenów obsługi gospodarki rolnej - zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa, pojedyncze obiekty usługowe, sady, uprawy ogrodnicze, plantacje, tereny rolne, lasy i zadrzewienia, sport, rekreacja i turystyka, zieleń nieurządzona, nieuciążliwe obiekty produkcyjne i magazynowe, parkingi, garaże, stacje paliw i warsztaty samochodowe, obiekty infrastruktury technicznej, zbiorniki wodne;

11) dla terenów lasów i terenów zadrzewionych - urządzenia sportowe, rekreacyjne i turystyczne, parkingi, obiekty infrastruktury technicznej, zbiorniki wodne - w zakresie niesprzecznym z zasadami ochrony gruntów leśnych;

12) dla terenów zieleni parkowej i skwerów - pojedyncze obiekty usługowe i administracyjne, zabudowa mieszkaniowa – adaptacja stanu istniejącego, urządzenia sportowe, rekreacyjne i turystyczne, parkingi, pojedyncze obiekty infrastruktury technicznej, lasy i zadrzewienia, uprawy ogrodnicze i plantacje, zbiorniki wodne;

13) dla cmentarzy - pojedyncze obiekty usługowe powiązane z cmentarzem, parkingi, zieleń parkowa, skwery;

14) dla terenów infrastruktury technicznej – parkingi, administracja;

15) dla terenów transportu samochodowego, garaży, parkingów - usługi i administracja, warsztaty rzemieślnicze, zabudowa mieszkaniowa związana z zakładami rzemieślniczymi.

3. Ustalony w planie przeznaczenie terenów może być ograniczane przepisami prawa powszechnego lub/i decyzji ustanawiających formy ochrony terenów lub/i stref ograniczonego użytkowania.

4. Na obszarze objętym planem dopuszcza się sytuowanie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² na terenach ustalonych w rysunku planu, na zasadach określonych w rozdziale 3 uchwały.

5. Na wszystkich terenach prócz terenów w liniach rozgraniczających ulic i punktów formalnie ważnych – jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 uchwały nie stanowią inaczej - dopuszcza się lokalizowanie niewielkich, nieuciążliwych urządzeń i obiektów gospodarki komunalnej (pompownie, komory ciepłownicze itp.).

§ 9

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. W rozdziale 3 uchwały w ustaleniach szczegółowych dotyczących poszczególnych obszarów i terenów ustalono zasady przekształcania istniejącego zainwestowania, gabaryty i charakter projektowanych obiektów kubaturowych oraz określono wymagania dotyczące sposobów parcelacji i zagospodarowania terenów.

2. Ze względu na występujące na terenie Złotorii liczne budynki, obiekty i zespoły zabytkowe - kowe - projektując nowe zainwestowanie, opracowując dokumentacje dot. przebudów i remontów obiektów istniejących oraz przygotowując realizację zagospodarowania poszczególnych terenów, wymaga się zachowania standardów stosownych dla charakteru miasta o wysokich walorach historycznych. W szczególności:

1) Projektując elewacje nowych budynków w sąsiedztwie zabudowy historycznej lub przeprowadzając remonty obiektów istniejących należy w elewacjach stosować szlachetne materiały kamienne i ceramiczne; wyklucza się stosowanie sidingów z tworzyw sztucznych.

2) Kolorystyki istniejących kamienic na obszarze Starego Miasta i w jego bezpośrednim sąsiedztwie winny respektować historyczny charakter całego zespołu; wyklucza się stosowanie jaskrawych kolorów podstawowych dalekich od naturalnych barw stosowanych w elewacjach w przeszłości.

3) Wymaga się, aby projekty elementów informacji wizualnej umieszczane na budynkach (szyldy, reklamy) przewidywane do realizacji na Starym Mieście przedstawiane były na zdjęciach dokumentujących inne, istniejące już w sąsiedztwie reklamy i szyldy dla stwierdzenia, czy nowe elementy usytuowaniem, kolorystyką i gabarytami odpowiadają elementom istniejącym lub/i charakterowi budynku, na którym mają być mocowane.

3. Gabaryty projektowanej zabudowy, rodzaj dachu oraz - w niektórych przypadkach – maksymalny dopuszczalny wskaźnik zabudowy lub wymagany minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, ustalone zostały dla poszczególnych terenów w rozdziale 3 uchwały oraz na rysunku planu

poprzez ustalenie przebiegów linii zabudowy i orientacyjnych linii podziałów nieruchomości. Jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej – użyte w planie określenie „zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna” należy rozumieć jako zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą.

4. Wymaga się, aby sytuując projektowane obiekty respektować ustalone planem obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy.

5. We wskazanych w rysunku planu punktach formalnie ważnych – miejscach szczególnie eksponowanych widokowo, zamykających osie wglądów lub szczególnie znaczących dla kompozycji zainwestowania miejskiego – wymaga się sytuowania obiektów o starannie zaprojektowanej, reprezentacyjnej architekturze.

6. W liniach rozgraniczających ulic określonych w rysunku planu nie dopuszcza się sytuowania trwałych obiektów kubaturowych.

7. Ustala się, że kioski, stragany i parterowe pawilony usługowe (gastronomiczne, handlowe i rzemieślnicze - o powierzchni użytkowej do 100 m²) mogą być na terenie miasta sytuowane jedynie jako obiekty o lokalizacji czasowej.

8. Dopuszcza się rozbudowy i przebudowy istniejących budynków, z zastrzeżeniem § 11. Jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej - rozbudowy i przebudowy winny respektować warunki:

1) kąt spadku połąci dachowych nad częścią dobudowywaną lub przebudowywaną winien być równy kątowi głównej istniejącej połąci dachowej,

2) dach części dobudowywanych lub rozbudowywanych należy pokryć tym samym materiałem i w takim samym kolorze, co pokrycie dachu istniejącego,

3) dopuszcza się przebudowywanie dachów płaskich na dachy strome; kąt spadku połąci dachowych i rodzaj pokrycia należy dostosować do spadków i pokrycia dachu budynku istniejącego na jednej z sąsiednich działek,

4) jeżeli istniejący budynek lub zespół zabudowy (w szczególności: budynek bliźniaczy, szeregowy, zespół budynków folwarku) posiadają oś symetrii – należy zachować tę symetrię.

9. Dopuszcza się - jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej – nadbudowywanie istniejących budynków do wysokości nie przekraczającej wysokości najwyższego budynku na działkach bezpośrednio sąsiednich. Geometria i pokrycie dachu nadbudowywanej części budynku - jak dach budynku istniejącego na jednej z działek bezpośrednio sąsiednich.

10. Wzdłuż ulic – jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej - nie dopuszcza się realizacji nowych ogrodzeń pełnych. Dopuszcza się ogradzanie posesji ogrodzeniami metalowymi, kutymi, ażurowymi, na podmurówkach.

11. W rysunku planu i ustaleniach szczegółowych dla niektórych terenów wskazano wartościową istniejącą zieleń wysoką przewidywaną do zachowania. Dopuszcza się wycinanie pojedynczych drzew, jeżeli wymaga tego ich stan zdrowotny.

12. W rysunku planu ustalono lokalizacje zespołów projektowanej zieleni wysokiej, której nasadzenia powinny być realizowane w trakcie zagospodarowywania poszczególnych działek.

13. Użyte w ustaleniach szczegółowych określenie typu „zabudowa (zainwestowanie) do zachowania” oznacza, że nie przewiduje się potrzeby wyburzania istniejącej zabudowy kubaturowej, likwidacji istniejących budowli lub zmiany sposobu zagospodarowania nieruchomości. Jeżeli potrzeba dokonania wyburzeń, usunięcia budowli lub zmiany sposobu zagospodarowania terenu wyniknie w szczególności ze względu na stan techniczny istniejącego zainwestowania lub w związku z realizacją innych ustaleń planu – dopuszcza się tego rodzaju przekształcenia z zastrzeżeniem § 11 i pod warunkiem zapewnienia możliwości realizacji innych ustaleń planu.

§ 10

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. Dla określenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zalicza się – w rozumieniu przepisów art. 113 ust. 2 w związku z art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62 poz. 627 z późn. zm.):

1) do terenów „zabudowy mieszkaniowej” – tereny zabudowy mieszkaniowej wielo- i jednorodzinnej oraz tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,

2) do terenów „szpitali i domów opieki społecznej” – tereny usług ochrony zdrowia,

3) do terenów funkcji „związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci lub młodzieży” - tereny usług oświaty,

4) do terenów „rekreacyjno-wypoczynkowych poza miastem” – tereny sportu i rekreacji oraz ogrody działkowe.

2. Dla doliny Kaczawy nie ustalono dotychczas granic obszarów zagrożenia powodzią wodami Q_{1%} i Q_{10%}. Przedstawiony na rysunku planu zasięg terenów zagrożenia powodziowego wodami Q_{1%} i Q_{10%} ma charakter informacyjny. Zaleca się, aby inwestycje na tych terenach realizować w

porozumieniu z Regionalnym Zarządem Gospodarki Wodnej we Wrocławiu - w związku z trwającymi pracami nad „Studium ochrony przed powodzią zlewni rzeki Kaczawy”.

3. Na południe od przedstawionej w rysunku planu granicy Głównego Zbiornika Wód Podziemnych dopuszcza się utworzenie tzw. Obszaru [wymagającego] Wysokiej Ochrony w rozumieniu „Strategii ochrony głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce”.

4. Zaleca się, aby stosując dostępne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne zapewniać dotrzymywanie standardów jakości środowiska poza terenami inwestycji mogących szkodliwie oddziaływać na środowisko, dla uniknięcia tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania.

5. Projektowaną zabudowę należy podłączać do sieci kanalizacyjnych.

6. Skład ścieków odprowadzanych do kanalizacji komunalnej powinien odpowiadać możliwościom technologicznym komunalnych urządzeń oczyszczających. Dla ochrony gruntów i wód podziemnych utwardzone nawierzchnie narażone na kontakt z substancjami ropopochodnymi należy wyposażać w urządzenia, w których wody opadowe winny być oczyszczane przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej.

7. Zaleca się korzystanie z ogrzewania zdalczynnego poprzez przyłączanie zabudowy do istniejących sieci ciepłowniczych. W przypadku realizowania nowych kotłowni lokalnych wymaga się stosowania paliw zapewniających dotrzymywanie obowiązujących norm emisji zanieczyszczeń, zalecając stosowanie gazu przewodowego.

8. Granica rolno-leśna obejmuje kompleksy istniejących lasów i projektowanych dolesień.

9. Istniejąca zieleń przyuliczna – do zachowania. Wymaga się realizacji uzupełniających szpalery nasadzeń zieleni wysokiej w zakresie ustalonym w rysunku planu. Ustalenia dot. istniejącej i projektowanej zieleni na poszczególnych terenach, zawarto w rozdziale 3 uchwały, gdzie określono charakter i funkcje nowych nasadzeń oraz – w niektórych wypadkach - zalecenia dotyczące istniejących zespołów zieleni.

10. Wymaga się, aby realizując obiekty kubaturowe i sieci infrastruktury technicznej nie naruszać systemów korzeniowych drzew, prowadząc roboty ziemne – w miarę możliwości – poza zasięgiem ich koron. Wymaga się zabezpieczania drzew na placach budów dla ich ochrony przed zniszczeniem mechanicznym. Po zakończeniu prac budowlanych wymaga się przeprowadzenia pielęgnacji istniejącej dendroflory - leczenie ubytków pni, cięcia sanitarne i formujące w koronach drzew.

11. Projektowane garaże boksowe dla samochodów osobowych powinny służyć jedynie do przechowywania samochodów. Nie dopuszcza się prowadzenia w nich działalności warsztatowej. Naprawy mogą być prowadzone jedynie w zakresie niezawodowym i dotyczyć jedynie napraw bieżących.

12. Na terenach projektowanej zabudowy wielorodzinnej i usług wymaga się, aby dokumentacja zagospodarowania terenu zawierała projekt zieleni.

13. Odpady komunalne – zgodnie z planem gospodarki odpadami miasta – składowane będą na składowisku w Pielgrzymce. Na terenie miasta – na terenach oznaczonych symbolami „P” lub „P/U” - dopuszcza się realizację punktu gromadzenia odpadów opakowaniowych zebranych w systemie zbiórki selektywnej.

14. Zasady ochrony krajobrazu kulturowego określono w § 11 ust. 7 i 8 oraz w ustaleniach szczegółowych zawartych w rozdziale 3 uchwały.

§ 11

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

1. Na rysunku planu ustalono przebiegi granic stref ochrony konserwatorskiej: strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej, strefy „B” ochrony konserwatorskiej, strefy „K” ochrony krajobrazu kulturowego, strefy „E” ochrony kompozycji i strefy „OW” obserwacji archeologicznej.

2. Strefę „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej wyznaczono dla Starego Miasta w granicach tożsamyh z wpisem do rejestru zabytków, po wewnętrznej stronie linii rozgraniczającej ulic wymienionych w decyzji nr 506/57/L z dnia 1 grudnia 1958 r.: al. Miła, pl. Lotników Polskich, ul. Gen. Władysława Sikorskiego, pl. Jana Matejki, ul. Krótka, ul. Stanisława Staszica, ul. Henryka Sienkiewicza, pl. Władysława Reymonta, obejmując całe Stare Miasto w granicach obwarowań wraz z terenami przyległymi na zewnątrz murów.

Zgodnie z zawiadomieniem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu (sygn. WRiDIS- 6070-783/10 z 27.07.2010r.) wpis zabytku – ośrodek historyczny miasta Złotoryja został przeniesiony do A/2686/506.

3. Obwarowania murowane powstały w XIV w.; z XV w. pochodzi drugi pas umocnień w odległości ok. 8-10 m od kurtyny murów właściwych – niższy, z bastejami, wykonany z piaskowca i bazaltu. Należy zachować relikty murów, obwarowań i urządzeń obronnych w ich obecnej formie. Mury wymagają

pilnej naprawy. Pozostałości murów obronnych wpisano do rejestru zabytków decyzją nr 1221/189/L z dnia 17.12.1965 r.

Zgodnie z zawiadomieniem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu (sygn. WRiD-IS- 6070-783/10 z 27.07.2010r.) wpis zabytku murów miejskich został przeniesiony do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod numer rejestru A/2687/1221.

4. Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej obejmuje obszar szczególnie wartościowy, o zachowanej historycznej strukturze przestrzennej. W granicach strefy „A” ustala się bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z prowadzonej działalności inwestycyjnej, gospodarczej i usługowej. Działania konserwatorskie zmierzają do zachowania i uczytelnienia historycznego układu przestrzennego i konserwacji jego głównych elementów: rozplanowania i przebiegu głównych ciągów komunikacyjnych, kompozycji wnętrz urbanistycznych, historycznych linii zabudowy, kompozycji układów zieleni zabytkowej oraz historycznych podziałów własnościowych i sposobu użytkowania terenów.

1) Zachowuje się historyczny układ przestrzenny zespołu staromiejskiego - rozplanowanie placów, przebiegi ulic i przechodów, układ bloków zabudowy, historyczne linie zabudowy oraz kompozycję układów zieleni. Ochronie podlegają perspektywy i pierzeje ulic.

2) Przebiegi linii zabudowy określono w rysunku planu. Gabaryty projektowanej zabudowy, a w szczególności liczba kondygnacji oraz kształt dachu oraz podziały architektoniczne elewacji (liczba osi) winny odpowiadać charakterowi historycznej zabudowy - por. ustalenia w § 9 uchwały. Zabudowę uzupełniającą należy realizować z wykorzystaniem zachowanych piwnic i fundamentów, po przeprowadzeniu badań archeologicznych, w miarę możliwości wykorzystując przekazy ikonograficzne. W przypadku remontu i wymiany witryn, okien i drzwi należy zachować (bądź przywrócić pierwotną) wielkość otworów, tradycyjne podziały skrzydeł oraz istniejące dekoracje powiązane z tymi otworami (obramienia, nadokienniki, parapety, podokienniki).

3) Należy uporządkować i zagospodarować zgodnie z historyczną funkcją wnętrza kwartałów zabudowy, pozostawiając istniejące oficyny oraz wprowadzając ewentualnie nową zabudowę uzupełniającą.

4) Ochronie podlega układ zieleni plant miejskich oraz zieleń dawnych ogrodów miejskich i klasztornych.

5) Dokonując podziałów nieruchomości gruntowych należy dążyć do odtworzenia dawnych podziałów parcelacyjnych, korzystając z dokumentacji „Studium historycznourbanistycznego” ROBIDZ we Wrocławiu, 2004.

6) Ustalenia dot. odtworzenia przebiegu ul. Staromiejskiej i uczytelnienia przebiegu przymurnej ul. Zaulek do wlotu do ul. Solnej, uczytelnienia przebiegu pierwotnych murów miejskich, zagospodarowania wnętrz kwartałów zabudowy, korekt współczesnej zabudowy oraz dot. odtworzenia zabudowy zachodniej pierzei ul. Konopnickiej zawarto w rozdziale 3 uchwały, w ustaleniach szczegółowych dot. poszczególnych obszarów.

7) Ustalenia dot. czasowych lokalizacji kiosków i straganów, elementów małej architektury, elementów oświetlenia, szyldów i reklam zawarto w § 12 ust. 3 i 4 w ustaleniach dot. zasad kształtowania przestrzeni publicznych.

5. Strefy „B” ochrony konserwatorskiej wyznacza się dla następujących terenów:

1) tereny pomiędzy Kaczawą a ośrodkiem staromiejskim, obszar Górki Zamkowej, obszar przedmieścia wschodniego z kościołem Św. Mikołaja i najstarszą częścią cmentarza komunalnego w granicach murów, zespół zabudowy wzdłuż ul. Cmentarnej, zespół zabudowy willowej wokół obwodnicy staromiejskiej oraz teren osiedla mieszkaniowego przy ulicach Adama Asnyka, Szpitalnej i Górniczej;

2) zabudowa dawnego folwarku rektora szkoły złotoryjskiej przy ul. Sprzymierzeńców;

3) zabudowa dawnego folwarku miejskiego Rennweg, obecnie zabudowania przy ul. Piastowej 5, 6a, 7, 8, 10;

4) zabudowa dawnych folwarków miejskich Eich- i Erlach, obecnie zabudowania przy ul. Łąkowej 3, 5, 13, 15;

5) zabudowa dawnego folwarku przy obecnej ul. Chojnowskiej 15;

6) posesja willi z parkiem przy ul. 3 Maja 8, 10;

7) Górka Mieszcząńska.

6. Strefy „B” ochrony konserwatorskiej ustalono dla obszarów o stosunkowo dobrze zachowanych głównych elementach historycznej struktury przestrzennej, w obrębie których należy utrzymać podstawowe elementy zespołu zabytkowego - rozplanowanie, rodzaj użytkowania działek, typ

zabudowy. Działalność inwestycyjna w obrębie stref „B” winna być prowadzona z uwzględnieniem istniejących związków przestrzennych i planistycznych. Z legnicką Delegaturą Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu winny być uzgadniane działania inwestycyjne przy obiektach ujętych w rejestrze zabytków i w gminnej ewidencji zabytków oraz prace dotyczące ciągów komunikacyjnych - zmiany lub korekty przebiegu dróg. Nowopowstające obiekty winny podlegać uzgodnieniu w zakresie usytuowania, gabarytów, form dachu oraz wyglądu elewacji. Należy dążyć do pełnej rewaloryzacji znajdujących się w obszarze strefy obiektów zabytkowych - wpisanych do rejestru zabytków i ujętych w gminnej ewidencji zabytków.

1) Dla terenów strefy „B” w sąsiedztwie Starego Miasta (ust. 4 pkt 1) ustala się:

- ochronie konserwatorskiej podlega posiadający szczególne znaczenie dla kompozycji urbanistycznej układ ulic i placów, bloków zabudowy i układ zieleni;
- ochronie podlegają historyczne, zakładane wokół pierścienia dawnych murów miejskich ciągi komunikacyjne i kompozycyjne ulic Tadeusza Kościuszki, Henryka Sienkiewicza, Stanisława Staszica oraz historyczne drogi - wyloty z miasta w kierunku Legnicy;
- należy zachować mieszkalny, willowy charakter zabudowy przy promenadzie (aleja Miła, ulice Henryka Sienkiewicza, Stanisława Staszica), zachowując wysokie standardy architektoniczne i materiałowe;
- ochronie podlega układ urbanistyczny osiedla po zachodniej stronie ul. Tadeusza Kościuszki - przebiegi ulic, dotychczasowy sposób zagospodarowania, linie zabudowy, podziały parcelacyjne (nie dopuszcza się podziałów działek na mniejsze w celu wprowadzenia zabudowy o większej intensywności); należy zachować historyczny układ zieleni w formie szpalerów drzew wzdłuż ulic; nasadzenia należy uzupełniać tymi samymi gatunkami zieleni wysokiej;
- ochronie podlega układ zieleni plant miejskich i zieleni parkowa na Górcie Zamkowej;
- wymagane jest dostosowanie nowej, uzupełniającej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i ukształtowania brył budynków, przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej; w przypadku remontu lub wymiany witryn, okien i drzwi wskazane jest zachowanie wielkości otworów, tradycyjnych podziałów skrzydeł oraz utrzymanie istniejących dekoracji powiązanych z tymi otworami (obramienia, nadokienniki, parapety, podokienniki);
- ustalenia dot. terenu cmentarza przy kościele Św. Mikołaja, cmentarza wojskowego żołnierzy Armii Czerwonej i terenu po dawnym cmentarzu żydowskim przy ul. Okrzei zawarto w rozdziale 3 uchwały, w ustaleniach szczegółowych dot. poszczególnych obszarów.

2) W strefach „B” obejmujących dawne folwarki (ust. 5 pkt 2, 3, 4 i 5) należy zachować historyczne układy przestrzenne założeń oraz mieszkalno-gospodarczą zabudowę folwarczną.

3) W strefie „B” przy ul. 3-Maja 8,10 (ust. 5 pkt 6) należy zachować historyczny układ przestrzenny założenia i kompozycję zieleni parkowej.

4) Dla terenów w strefie „B” obejmującej Górkę Mieszcząską (ust. 5 pkt 7) ustala się:

- ochronie podlega historyczny układ przestrzenny założenia: przebieg ścieżek, kompozycja zieleni parkowej;
- należy przeprowadzić prace porządkowe założenia parkowego. Wskazane jest przywrócenie temu założeniu charakteru rekreacyjnego poprzez odtworzenie ścieżek spacerowych oraz elementów małej architektury;
- prace inwestycyjne, porządkowe i renowacyjne należy prowadzić w uzgodnieniu z legnicką Delegaturą Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

7. Strefa „K” ochrony krajobrazu kulturowego obejmuje obszar od południa graniczący ze strefą „B” wokół staromiejskiego centrum. Strefa „K” obejmuje dolinę Kaczawy, częściowo obszar Górki Mikołajskiej i wschodnie przedmieście - wschodnią granicę wyznacza ul. Chojnowska. Północna część strefy obejmuje obszar dawnych miejskich folwarków ograniczony od północy granicą administracyjną miasta.

8. Strefę „K” wyznaczono dla obszaru krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym i dla obszaru o istotnych walorach krajobrazowych, stanowiących o tożsamości kulturowej i historycznej miasta, dla wyeksponowania - jako dominant w krajobrazie miejskim - zespołów zabytkowej zabudowy. W obszarze strefy „K” nie ustala się obowiązku opiniowania czy uzgadniania inwestycji ze służbami konserwatorskimi. Ochronę krajobrazu na tym obszarze oraz przestrzeganie zasady zachowania obecnych dyspozycji przestrzennych, panoram i osi widokowych zapewnia realizacja ustaleń planu.

9. Strefę „E” ochrony ekspozycji sylwety miasta wyznaczono na obszarze pomiędzy ośrodkiem staromiejskim a osią ul. Leszczyńskiej.

10. Strefa „E” ochrony ekspozycji obejmuje tereny, które zapewniają odpowiednią ekspozycję zabytków i zespołów obiektów zabytkowych. Ochronę konserwatorską zapewniają warunki zagospodarowania terenów ustalone w planie. Skala projektowanej zabudowy nie może przysłaniać sylwety historycznego ośrodka miejskiego ani dominować w krajobrazie miejskim.

11. Strefa obserwacji archeologicznej „OW” obejmuje Stare Miasto w obrębie umocnień (mury miejskie wraz z przedmurzem) oraz rejon Góry Zamkowej i Góry Mikołajskiej - obszary o najwcześniejszym poświadczonym dokumentami osadnictwie.

12. Wszystkie prace ziemne w strefie „OW” winny być uzgadniane z legnicką Delegaturą Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu, która ewentualnie określi zakres i tryb nadzoru lub badań archeologicznych. Nie wymagają uzgodnień prace związane z wymianą nawierzchni ciągów komunikacyjnych oraz remontami istniejących sieci infrastruktury podziemnej.

13. Obiekty, zespoły i założenia urbanistyczne wpisane do rejestru zabytków objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zasady te obowiązują niezależnie od położenia obiektu - w poszczególnych strefach ochrony konserwatorskiej lub poza strefami. Wszelkie prace remontowe, zmiany własności, funkcji i przeznaczenia obiektów wymagają pisemnego pozwolenia legnickiej Delegatury Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Ustalenia szczegółowe dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków zawarte w rozdziale 3 poprzedzono wytłuszczonym adresem.

14. Dla obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków znajdujących się w strefach ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia sformułowane dla poszczególnych stref oraz szczegółowe wytyczne konserwatorskie zawarte w rozdziale 3 uchwały. Dla prac remontowych, modernizacyjnych i rozbiórkowych prowadzonych przy nieruchomościach wpisanych do gminnej ewidencji zabytków, a nie wpisanych do rejestru zabytków i znajdujących się poza strefami ochrony konserwatorskiej - należy respektować szczegółowe ustalenia zawarte w rozdziale 3 uchwały.

15. Na obszarze oznaczonych na rysunku planu stanowisk archeologicznych nieobjętych strefą „OW” obserwacji archeologicznej prowadzenie działalności inwestycyjnej wymaga uzyskania opinii służb konserwatorskich.

§ 12

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. Zabrania się sytuowania reklam:

- 1) na pomnikach i w miejscach pamięci narodowej oraz w promieniu 20 m od nich,
- 2) na skwerach i w szpalerach drzewach oraz na drzewach i w odległości mniejszej niż 1 m od zasięgu ich koron,
- 3) na obiektach sytuowanych dla ozdoby ulic, placów i skwerów (fontannach, rzeźbach, latarniach),
- 4) w odległości mniejszej niż 1 m od ścieżek i szlaków rowerowych,
- 5) na terenach oznaczonych symbolem ZP, jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej.

2. Umieszczanie wolnostojących reklam i znaków nie może powodować utrudnień w komunikacji pieszej i rowerowej, ograniczania widoczności na skrzyżowaniach oraz percepcji znaków i sygnałów drogowych - dla zapewnienia bezpieczeństwa użytkownikom ciągów komunikacyjnych.

3. Na obszarze strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zaleca się realizację posadzek z drobnogabarytowych elementów kamiennych oraz wprowadzenie jednorodnych w charakterze i formie elementów małej architektury i oświetlenia, szyldów i reklam, odpowiadających standardem wartości zabytkowej Starego Miasta.

4. Na terenach zabytkowej promenady otaczającej Stare Miasto wyklucza się sytuowanie pawilonów handlowych, w tym o lokalizacjach czasowych. Zaleca się opracowanie projektu renowacji zieleni przewidującego uzupełnienie nasadzeń, wprowadzenie krzewów ozdobnych i kwietników oraz ujednoczenie elementów małej architektury (latarnie, ławki, kosze na śmieci, pacholki, ewentualnie fontanny i źródła).

5. Obejmuje się ochroną: pozostałości dawnych nawierzchni chodników z płyt kamiennych i kostki - z zaleceniem eliminowania asfaltowych uzupełnień, historyczne elementy małej architektury, przedogródki i ogrodzenia.

6. W przestrzeniach publicznych ulic - pasach drogowych - wyklucza się realizowanie nowych schodów wejściowych do budynków oraz straganów, kiosków i elementów małej architektury ograniczających możliwość swobodnego przejścia lub przejazdu, dopuszczając sytuowanie wiat przystanków komunikacji zbiorowej i budek telefonicznych.

7. Szczegółowe wymagania dotyczące kształtowania przestrzeni publicznych zawarto w rozdziale 3 uchwały, w ustaleniach dotyczących dróg publicznych oraz terenów dostępnych bez ograniczeń dla mieszkańców i użytkowników istniejącego i projektowanego zainwestowania.

§ 13

Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu

Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz związane ze sposobami zagospodarowania terenów zawarto w rozdziale 3 uchwały, w ustaleniach szczegółowych dotyczących poszczególnych obszarów.

§ 14

Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów

1. W północno-wschodniej i południowoschodniej części miasta, na wschód od granicy otuliny parku krajobrazowego „Chełmy” (utworzonego 29 czerwca 1992 roku rozporządzeniem Wojewody Legnickiego zmienionym rozporządzeniem Wojewody Legnickiego z dnia 12 grudnia 1997 r.) obowiązują ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 5 i 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 poz. 880).
2. W sąsiedztwie pomników przyrody obowiązują zakazy i ograniczenia zawarte w przepisach szczególnych i decyzjach dot. uznania danego obiektu za pomnik przyrody. W szczególności ustala się, że w promieniu 25 m od pomnika przyrody obowiązuje zakaz realizowania obiektów oraz prowadzenia działań, które mogą spowodować zagrożenie dla warunków wegetacyjnych.
3. Ustalenia dot. sposobu zagospodarowania obszarów stref ochrony konserwatorskiej wyznaczonych na rysunku planu oraz dot. zasad prowadzenia działalności inwestycyjnej zawiera § 11 uchwały.
4. Szczegółowe wytyczne konserwatorskie dla obiektów zabytkowych - wpisanych do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków - zawarto w rozdziale 3 uchwały.
5. Ustala się, że przedstawione na rysunku planu w granicach terenu górniczego „Wilcza Góra” - zgodnie z zatwierdzonym planem ruchu na lata 2003–2007 Kopalni Bazaltu „Wilcza Góra” - zasięgi wpływów związanych z rozrzutem odłamków skalnych, występowaniem drgań sejsmicznych oraz działaniem fali uderzeniowej są maksymalnymi dopuszczalnymi zasięgami tych wpływów.
6. Nie przewiduje się wznowienia eksploatacji zasobów złoża bazaltów „Kostrza Góra”, leżącego przy wschodniej granicy miasta. Ustala się rekultywację wyrobiska w kierunku rolnym - trwały użytek zielony.
7. Wykonywanie obiektów budowlanych i prowadzenie prac ziemnych w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału przeciwpowodziowego wymaga uzgodnienia z marszałkiem województwa. W sąsiedztwie koryta rzeki Kaczawy obowiązują ograniczenia określone w prawie powszechnym, a w szczególności w art. 27 ust. 1, art. 83, art. 85 oraz w art. 40 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229 z późn. zm.).
8. Na rysunku planu oznaczono tereny potencjalnego zagrożenia osuwaniem się mas ziemnych. Na tych terenach i w odległości do 50 m od ich granic realizując zainwestowanie wymagające prowadzenia prac ziemnych należy poprzedzać prace projektowe opracowaniem technicznych badań podłoża gruntowego dla określenia ewentualnych sposobów zabezpieczeń przed osuwiskami.
9. Do zagospodarowywania i zmiany przeznaczenia terenów w sąsiedztwie terenów kolejowych, oznaczonych w rysunku planu symbolem KK i jako tereny zamknięte, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie budowli i budynków, drzew lub krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 249 poz. 2500).

§ 15

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu

Szczególne warunki zagospodarowania terenów, ograniczenia w ich użytkowaniu oraz - w niektórych wypadkach - szczególne wskaźniki kształtowania zagospodarowania ustalone zostały dla poszczególnych terenów w rozdziale 3 uchwały.

§ 16

Obszar rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej

1. Ustala się, że cały obszar Starego Miasta w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej to obszar rehabilitacji i rewitalizacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej.
2. Ustala się, że obszar śródmiejski w granicach strefy „B” ochrony konserwatorskiej, o której mowa w § 11 ust. 5 pkt 1, to obszar rehabilitacji infrastruktury technicznej.
3. Ustala się, że najstarsza część cmentarza komunalnego w granicach działki nr 71 obręb 4 to teren wymagający rewaloryzacji.

§ 17

Podstawowe zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemu komunikacji

1. Ustala się obsługę komunikacyjną zainwestowanych terenów poprzez sieć istniejących i projektowanych ulic lokalnych i dojazdowych określonych w rysunku planu – jeżeli ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów nie stanowią inaczej – bez ograniczeń oraz z istniejących i projektowanych ulic głównych i zbiorczych – w ograniczonym zakresie, wg ustaleń szczegółowych zawartych w rozdziale 3.
2. Ustalenia szczegółowe dla ulic – szerokość linii rozgraniczających, liczba jezdni, liczba pasów ruchu, charakter przekroju, dostępność ulicy, zasady ochrony i realizacji szpalerów zieleni przyulicznej oraz zasady etapowania zawarto na rysunku planu oraz w ustaleniach szczegółowych w rozdziale 3.
3. Dla ulic lokalnych i dojazdowych nie oznaczonych w rysunku planu symbolami cyfrowymi po oznaczeniu „KD” - ustalenia zawarto w rozdziale 3, w ustaleniach dla poszczególnych obszarów, przez których tereny przebiegają.
4. Na Starym Mieście (obszary 1, 2, 3 i 4) w rysunku planu – ze względu na jego skalę - nie oznaczono klas ulic. Ustala się, że wszystkie ulice – jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 dla poszczególnych obszarów nie stanowią inaczej – to drogi publiczne, ulice lokalne, jednojezdniowe, dwupasowe. Szerokość linii rozgraniczających określono – jak w stanie istniejącym – w rysunku planu.
5. Sieć dróg publicznych uzupełniają określone w rysunku planu drogi wewnętrzne – ulice dojazdowe. Ustala się, że minimalna szerokość linii rozgraniczających dróg wewnętrznych winna wynosić 8 m – jeżeli ustalenia zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej. W uzasadnionych przypadkach - jeżeli długość wewnętrznej drogi dojazdowej jest mniejsza niż 30 m i droga służy zapewnieniu dojazdu maksymalnie do 4 działek - dopuszcza się minimalną szerokość w liniach rozgraniczających – 6 m.
6. W rysunku planu ustalono przebiegi projektowanych szlaków lub/i ścieżek rowerowych. Dopuszcza się lokalizowanie szlaków lub/i ścieżek rowerowych innych niż wskazane w rysunku planu w liniach rozgraniczających tereny komunikacji, tereny sportowe i zieleni urządzonej oraz tereny rolne pod warunkiem, że nie ograniczy to możliwości realizacji innych ustaleń funkcjonalnych i przestrzennych planu. Poza terenami zainwestowania miejskiego dopuszcza się realizowanie ciągów pieszo-rowerowych – ścieżek rowerowych z dopuszczonym ruchem pieszych.
7. Tereny większych parkingów i zespołów garaży boksowych określono w rysunku planu, a zasady ich zagospodarowania – w rozdziale 3 uchwały. Jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej – dopuszcza się realizowanie garaży boksowych na terenach innych niż oznaczone symbolem „KS”, z zastrzeżeniem § 8 ust. 2.
8. Jeżeli ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej - ustala się wskaźniki dot. minimalnej liczby miejsc postojowych dla samochodów osobowych (mp), które winny być realizowane wraz z zagospodarowaniem podstawowym na poszczególnych terenach wydzielanych liniami rozgraniczającymi:
  - 1) budynki mieszkalne wielorodzinne – 1,5 mp/ 1 mieszkanie;
  - 2) zabudowa jednorodzinna i letniskowa – 2 mp/ 1 dom;
  - 3) domy emerytów i starców – 1 mp/ 15 łóżek, ale nie mniej niż 3 mp;
  - 4) domy dziecka, internaty i bursy (dla młodocianych) – 1 mp/ 20 łóżek;
  - 5) biura i budynki administracji – 1 mp/ 30 - 40 m² pow. użytkowej;
  - 6) pomieszczenia o dużej częstotliwości odwiedzających (praktyki lekarskie, poczta, biura wysyłkowe) – 1 mp/ 20 - 30 m² pow. użytkowej;
  - 7) sklepy do 700 m² pow. użytkowej – 1 mp/ 30 - 50 m² pow. użytkowej, ale nie mniej niż 2 miejsca na 1 sklep;
  - 8) sklepy powyżej 700 m² pow. użytkowej - 1 mp/ 10 - 30 m² pow. użytkowej;
  - 9) kościoły – 1 mp/ 10 - 40 miejsc siedzących;
  - 10) boiska sportowe, hale gier i zabaw, hale sportowe – 1 mp/ 50 m² pow. urządzeń sportowych lub pow. uż. hali + 1 mp/ 10 -15 odwiedzających;
  - 11) baseny kąpielowe otwarte – 1 mp/ 200 - 300 m² pow. terenu;
  - 12) baseny kąpielowe zamknięte – 1 mp/ 5 szafek na odzież + 1 mp/ 10 - 15 odwiedzających;
  - 13) korty tenisowe – 3 mp/ 1 kort + 1 mp/ 10 - 15 odwiedzających;
  - 14) kręgielnie – 1 mp/ 1 tor;
  - 15) kluby jeździeckie – 1 mp/ 4 boksy końskie;
  - 16) restauracje – 1 mp/ 4 - 8 m² pow. sali dla gości;
  - 17) salony gry – 1 mp/ 10 - 20 m² pow. użytkowej sali z maszynami do gry, ale nie mniej niż 3 mp;
  - 18) hotele, pensjonaty, schroniska – 1 mp/ 4 łóżka;
  - 19) schroniska młodzieżowe – 1 mp/ 10 łóżek;
  - 20) szpitale – 1 mp/ 3 łóżka;

- 21)szkoły podstawowe – 1 mp/ 30 uczniów;
- 22)szkoły średnie – 1 mp/ 25 uczniów + 1 mp/ 5 - 10 uczniów powyżej 18 roku życia;
- 23)szkoły wyższe – 1 mp/ 2 - 4 studentów;
- 24)przedszkola, żłobki – 1 mp/ 20 - 30 dzieci, ale minimum 2 mp;
- 25)domy młodzieży – 1 mp/ 15 osób odwiedzających;
- 26)hurtownie, przedsiębiorstwa – 1 mp/ 50 - 70 m² pow. użytkowej lub 1 mp/ na 3 osoby zatrudnione;
- 27)magazyny, place magazynowe (składy) – 1 mp/ 120 m² pow. użytkowej lub na 3 osoby zatrudnione;
- 28)place wystawowe i targowe – 1 mp/ 80 - 100 m² pow. użytkowej lub 1 mp/ na 1 osobę zatrudnioną;
- 29)warsztaty samochodowe, stacje paliw z warsztatami napraw – 6 mp/ 1 stanowisko napraw;
- 30)myjnie samochodowe – 1 mp/ 1 stanowisko do mycia;
- 31)ogrody działkowe – 1 mp/ 3 ogródki;
- 32)cmentarze – 1 mp/ 2000 m² pow. terenu, ale nie mniej niż 10 mp.

9. Nie ogranicza się możliwości modernizowania ciągów ulicznych - pod warunkiem, że realizowane inwestycje nie ograniczą możliwości realizowania ustaleń planu.

§ 18

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

1. Istniejące na terenie miasta sieci przesyłowe i urządzenia gospodarki komunalnej – do zachowania.
2. Dopuszcza się trwałą adaptację wszystkich istniejących sieci i urządzeń uzbrojenia terenu nie kolidujących z zainwestowaniem przesądzonym niniejszym planem.
3. Istniejące i projektowane zainwestowanie będzie obsługiwane – jak w stanie istniejącym – z istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej biegnących w istniejących i projektowanych ulicach. Nowe odcinki sieci infrastruktury technicznej - z zastrzeżeniem ust. 7 i z wyjątkiem linii elektroenergetycznych WN – zaleca się prowadzić w liniach rozgraniczających ulic jako sieci podziemne - za zgodą zarządzającego ulicą. Dopuszcza się prowadzenie podziemnych sieci infrastruktury technicznej poza liniami rozgraniczającymi ulic jedynie wzdłuż granic działek lub/i wzdłuż linii rozgraniczających poszczególne tereny.
4. Zainwestowanie należy zaopatrywać w wodę z ujęć głębinowych Jerzmanicach Zdroju, systemem istniejących wodociągów. Dopuszcza się wymianę istniejących sieci wodociągowych ze względu na zły stan techniczny niektórych odcinków. Sieć wodociągową należy rozbudować w szczególności dla obsługi projektowanego zainwestowania w dzielnicy „Zielone Wzgórza”, w rejonie ul. Jerzmanickiej, ul. Śląskiej i w rejonie Specjalnej Strefy Ekonomicznej.
5. Ścieki bytowo-gospodarcze należy odprowadzać do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej. Ścieki wytwarzane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą winny być przed odprowadzeniem do kanalizacji komunalnej – w uzasadnionych wypadkach – stosownie podczyszczone.
6. Wody opadowe odprowadzać należy do istniejących i projektowanych kanałów deszczowych. Wody deszczowe, które mogą być zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi – z terenów parkingów, zespołów garaży i placów manewrowych – winny być przed odprowadzeniem do kanalizacji komunalnej oczyszczone w stosownych separatorach.
7. Dopuszcza się rozbudowę systemu istniejących ciepłociągów. Ewentualnie realizowane nowe sieci ciepłownicze należy projektować jako podziemne, dopuszczając ich prowadzenie poza pasami drogowymi, pod warunkiem, że ich przebiegi nie uniemożliwią realizacji zagospodarowania ustalonego w planie. Nowe obiekty kubaturowe mogą być również ogrzewane przez indywidualne kotłownie. Ustala się zakaz opalania kotłowni lokalnych paliwami stałymi.
8. Dopuszcza się modernizację i rozbudowę istniejących kotłowni „Osiedlowa” i „Nad Zalewem” pod warunkiem, że po dokonanych remontach lub inwestycjach emisja zanieczyszczeń zmaleje.
9. Ustala się doprowadzenie gazu przewodowego do wszystkich terenów przewidywanych do zagospodarowania; przyłączenia obiektów - na warunkach określonych przez operatora sieci. Nie przewiduje się rozbudowy średnioprężnej sieci gazowej ani realizacji nowych stacji redukcyjno-pomiarowych.
10. Ustala się doprowadzenie energii elektrycznej do wszystkich terenów przewidywanych do zagospodarowania. Zasilanie projektowanego zainwestowania – z istniejących i projektowanych sieci i istniejących i projektowanych stacji transformatorowych, na warunkach określonych przez właściciela sieci.
11. Nie ogranicza się możliwości prowadzenia prac remontowych i modernizacyjnych na istniejących odcinkach sieci elektroenergetycznych. Nie ogranicza się możliwości rozbudowy kablowych sieci elektroenergetycznych SN. Poza terenami intensywnego zainwestowania miejskiego (w szczególności

oznaczonymi symbolami MW/U, MW, MN, U, ZP, US) dopuszcza się rozbudowę systemu linii 20 kV poprzez realizację linii napowietrznych. Istniejące napowietrzne linie EE SN i nn kolidujące z ustalonym planem zainwestowaniem – do skablowania z ewentualną zmianą trasy, po wydaniu przez administratora systemu warunków usunięcia kolizji.

12. W południowej części miasta ustala się przebieg nowej linii elektroenergetycznej WN (110 kV) – jak w rysunku planu.

13. W północnej części miasta ustala się lokalizację nowej stacji GPZ, wskazując w rysunku planu 2 warianty lokalizacji (por. ustalenia szczegółowe w rozdziale 3). Orientacyjny przebieg projektowanej linii elektroenergetycznej WN (110 kV) związanej z realizacją GPZ – jak w rysunku planu.

14. Poza punktami formalnie ważnymi dopuszcza się lokalizowanie nowych stacji transformatorowych. Dopuszcza się wydzielanie działek stacji transformatorowych, na których budynki stacji mogą być sytuowane w odległości 1,5 m od granicy działki.

15. Istniejące sieci teletechniczne nie kolidujące z projektowanym zagospodarowaniem – do zachowania. Nie ogranicza się – z zastrzeżeniem ust. 3 - możliwości rozbudowy kablowej sieci telekomunikacyjnej na obszarze objętym planem.

15a. Dopuszcza się lokalizowanie urządzeń łączności systemów telefonii komórkowej na wszystkich terenach poza punktami formalnie ważnymi, uwzględniając ustalenia wynikające z przeprowadzanych postępowań w sprawie uwarunkowań środowiskowych oraz pod warunkiem zachowania odległości nie mniejszej niż 50 m od ustalonych w planie miejsc stałego przebywania ludzi.

16. Odpady niebezpieczne winny być gromadzone w szczelnych pojemnikach i przekazywane do wykorzystania lub unieszkodliwiania w instalacjach specjalistycznych. Pozostałe odpady mogą być deponowane na składowisku odpadów komunalnych w Pielgrzymce.

Rozdział 3

Ustalenia szczegółowe dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi

§ 19

1 MW/U,U

1. Obszar obejmujący środkową część Starego Miasta, ograniczony od zachodu ciągiem ulic Piłsudskiego - Basztowa, a od wschodu ciągiem ulic Mickiewicza - Żeromskiego – ściśle centrum miasta o historycznie ukształtowanej strukturze przestrzennej i przeznaczonej do zachowania zabudowie, w przewadze mieszkalnej, usługowej i mieszkalno-usługowej (sklepy w parterach budynków wielorodzinnych).

2. Liniami rozgraniczającymi wyznaczono 7 zespołów zabudowy mieszkalno-usługowej (MW/U), tereny: kościoła pw. Narodzenia NMP, baszty Kowalskiej, złotoryjskiego Ośrodka Kultury i Urzędu Skarbowego (U), oraz skwery (ZP). Publiczny charakter zabudowy na terenach usług – do zachowania.

3. Nie ogranicza się możliwości adaptacji istniejących budynków i lokali mieszkalnych na cele usługowe, z zastrzeżeniem § 11 ust. 4.

4. Cały obszar leży w granicach strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” - obowiązują ustalenia zawarte w § 11.

5. Wytyczne konserwatorskie dla budynków o walorach historycznych – wpisanych do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków:

1) kościół parafialny pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny

Kościół halowy, trzynawowy, czteroprzęsłowy z transeptem; nad korpusem sklepienie krzyżowo-żebrowe; zachodnia fasada dwuwiekowa. Po raz pierwszy w źródłach wymieniony w 1217 r. Pierwotnie bazylika romańska (XIII w.) z piaskowca – zachowany portal południowy. Z fazy wczesnogotyckiej pochodzi portal północny (k. XIII w.). Korpus oraz sklepienie powstały prawdopodobnie ok. 1300-1330 r. Z tego okresu pochodzi fasada zachodnia oraz wieża północno-zachodnia. Na przełomie XV i XVI w. dobudowano zakrystię oraz kaplicę przy południowym ramieniu transeptu. Cmentarz wokół kościoła parafialnego zniwelowano w latach 1829-1830.

Zachowana bryła kościoła i wystrój wnętrza.

Należy zachować bryłę i elewacje kościoła oraz elementy wystroju architektonicznego wnętrza. Wpisany do rejestru zabytków nr 397/45/L z dnia 24.11.1956 r.

2) baszta Bramy Górnej, zwana Kowalską

Kamienna baszta należąca do zespołu umocnień wzniesionych w XIV w., ceglane zwieńczenie z 1 poł. XVI w.. Piwnice baszty Kowalskiej służyły do XVI w. jako więzienie miejskie. Z lat 70-tych XX w. - ażurowe schody stalowe oraz taras widokowy na szczycie.

Stan zachowania – dobry.

Wpisana do rejestru zabytków nr 334/35/L z dnia 06.11.1956 r. – zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiDIS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3458/334.

3) ul. Basztowa 1

Kamienica z 1889 r. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, z sześciosiową fasadą, kryta dachem dwuspadowym, ze szczytem na osi, kalenicowa. W przyziemiu współczesne witryny sklepowe. Dekoracja fasady z elementami neomanierystycznymi - boniowane przyziemie oraz naroża budynku, okna w bogatych obramieniach z naczółkami trójkątnymi w drugiej kondygnacji oraz półokrągłymi w centralnej partii trzeciej kondygnacji. W szczycie zwieńczonym elementem półkola data budowy 1889 r.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, przyziemie przebudowane współcześnie. Stolarka drzwi wejściowych zachowana, stolarka okienna w większości współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku z pseudowykuszem na osi elewacji zwieńczonym szczytem wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, boniowany cokół budynku oraz naroża fasady, gzyms oddzielający przyziemie oraz koronujący, bogate obramienia okienne z trójkątnymi naczółkami oraz podokiennikami i konsolkami, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

4) ul. Basztowa 3

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX i XX w. Trzykondygnacyjna, kryta dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym z lukarną, elewacja od strony ul. Basztowej siedmioosiowa. Podziały poziome tworzą gzymsy międzykondygnacyjne. W fasadzie oraz w elewacji tylnej kamienne portale z k. XVIII w. zwieńczone łukiem koszowym spiętym kluczem, okna w prostych tynkowych opaskach.

Zachowana bryła budynku, współcześnie przebudowane przyziemie. Stolarkadrzwiowa oraz w większości okienna z pocz. XX w. W sieni zachowane sklepienie kolebkowe z lunetami oraz drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu z lukarną, układ osi i wykrój otworów w elewacji, piaskowcowe portale, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, opaski okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, sklepienia, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej. z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia oraz remont elewacji. Należy odsłonić portal fasady.

5) ul. Basztowa 5

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, trzyosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. W skrajnej wschodniej osi piaskowcowy portal zamknięty łukiem obniżonym spiętym kluczem z k. XVIII w.

Zachowana bryła budynku, skromny wystrój elewacji wraz z portalem z k. XVIII w. na fasadzie, zachowana stolarka drzwiowa oraz okienna drugiej kondygnacji. Współczesna witryna lokalu handlowego.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, tynkowe opaski okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont fasady oraz przebudowa witryny sklepowej.

6) ul. Basztowa 7

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, fasada pięcioosiowa. Wystrój fasady neoklasycystyczny - boniowany cokół budynku, gzymsy nad przyziemem oraz koronujący, obramienia okienne, dekoracyjne płyciny pomiędzy zdwojonymi oknami kondygnacji strychowej. W elewacji tylnej piaskowcowe obramienie wejścia. W szczycie południowym ponad oknami poddaszy trójkątny naczółek.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój architektoniczny elewacji. Stolarka okienna częściowo wymieniona na PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym

pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, neorenesansowe detale architektoniczne elewacji: boniowany cokół, gzymsy, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

7) ul. Basztowa 9-11

Kamienica, obecnie ZUS w Legnicy Inspektorat w Złotoryi. Kamienica z lat 1830- 1850 r. Trzykondygnacyjna z niską kondygnacją strychu, dwunastoosiowa, kalenicowa. Wystrój elewacji w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych. Otwory przyziemia zamknięte łukami pełnymi.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, wystrój fasady. Kraty w oknach i stolarka okienna oryginalna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

8) ul. Basztowa 13

Kamienica na zrębie XVIII-wiecznym, przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, z niską kondygnacją strychu, z fasadą pięcioosiową, kalenicowa. Neoklasycystyczny wystrój elewacji - podziały gzymsowe z konsolkowym gzymsem koronującym, w przyziemiu pomiędzy otworami pilastry wsparte na kamiennym cokole, okna drugiej kondygnacji w bogatych obramieniach zwieńczonych naczółkami, ponad oknami trzeciej kondygnacji odcinki gzymsu.

Zachowana bryła budynku, klasycyzujący wystrój elewacji. Stolarka okienna częściowo zachowana, w przyziemiu współczesne witryny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, podział przyziemia, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

9) ul. Basztowa 15

Kamienica z k. XVIII w. przebudowana w 4 ćw. XIX w. Budynek czterokondygnacyjny z fasadą trójosiową, dachem dwuspadowym usytuowanym kalenicowo. Wystrój fasady w postaci gzymsu oddzielającego przyziemie oraz koronującego, profilowanych opasek okiennych i odcinków gzymsów ponad oknami drugiej i trzeciej kondygnacji.

Zachowana bryła budynku, skromna dekoracja fasady. Stolarka częściowo współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

10) ul. Basztowa 17

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, z obniżoną kondygnacją strychową, fasada pięcioosiowa z wejściem do budynku umieszczonym we wschodniej skrajnej osi. Dach dwuspadowy w układzie kalenicowym. Skromna dekoracja klasycystyczna fasady w postaci piaskowcowego sfazowanego portalu, gzymsów międzykondygnacyjnych oraz obramień okiennych.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji. Częściowo zachowana stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, piaskowcowy portal, obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

11) ul. Basztowa 19

Kamienica z pocz. XX w., na XVIII-wiecznym zrębie. Trzykondygnacyjna, z niską kondygnacją strychu, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowym. Dekoracja płaszczyzny pięcioosiowej fasady w postaci gzymsu przebiegającego pod oknami drugiej kondygnacji, gzymsu wieńczącego, odcinków gzymsu ponad oknami parteru powtarzających wykrój portalu oraz powyżej płycin o wykrojach kół i rombów.

Zachowana bryła budynku, wystrój architektoniczny. Piaskowcowy portal, modernistyczna, geometryczna dekoracja w tynku.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzymsy koronujące, obramienia okienne, płytki dekoracyjne, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

12)ul. Basztowa 21

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, siedmioosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Podział płaszczyzny fasady na poziomie górnych kondygnacji pilastrami w „wielkim porządku”. Portal zwieńczony trójkątnie załamany odcinkiem gzymsu. Ponad oknami pierwszego piętra odcinki gzymsu powtarzające wykrój portalu.

Zachowana bryła budynku XIX-wiecznego, który mógł powstać na zrębach starszych budowli. Podczas ostatniego remontu elewacji w partii przyziemia zlikwidowano dekorację tynkową imitującą boniowanie. Zachowany portal, stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, architektoniczny podział elewacji gzymsami i pilastrami w wielkim porządku, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

13)pl. J. Matejki 9

Kamienica narożna z ul. A. Mickiewicza z ok. 1880 r. Trzykondygnacyjna, część narożna wyniesiona o kondygnację piętra i poddasza. W zwróconej do placu części narożnej – loggia. Stanowi całość kompozycyjną z kamienicą o obecnym numerze 10; narożnik budynku od strony ul. A. Mickiewicza wyznacza nieco podwyższony, czterokondygnacyjny ryzalit mieszczący klatkę schodową (analogiczny w skrajnej północnej osi budynku nr 10). Neorenesansową dekorację architektoniczną stanowi podział kondygnacji gzymsami, konsolkowy gzyms koronujący, boniowana partia przyziemia, profilowane obramienia okienne z płytkami podokiennymi oraz naczółkami w formie odcinków gzymsu wspartych na konsolkach. W kondygnacji strychowej okna okrągłe.

Zachowana rozczłonkowana bryła budynku narożnego, zachowany wystrój elewacji, budynek w trakcie remontu fasady. Częściowo zachowana oryginalna stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku z ryzalitami wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, oryginalną stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

14)pl. J. Matejki 10

Kamienica zbudowana ok. 1880 r. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. W północnym narożniku budynku nieco podwyższony, czterokondygnacyjny ryzalit mieszczący klatkę schodową (jak w budynku nr 9). Neoklasycystyczną dekorację architektoniczną stanowi podział kondygnacji gzymsami, konsolkowy gzyms koronujący, boniowana partia przyziemia, profilowane obramienia okienne z płytkami podokiennymi oraz naczółkami w formie odcinków gzymsu wspartych na wspornikach konsolowych. W kondygnacji strychowej okienka okrągłe. Zachowana bryła budynku, zachowany wystrój elewacji; zachowana oryginalna stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

15)ul. A. Mickiewicza 1

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa z trzema lukarnami w połąci południowej, fasada budynku sześćosiowa. Zachowana bryła budynku, forma dachu, stolarka drzwi wejściowych z pocz. XX w. Stolarka okienna współczesna. Zachowana drewniana klatka schodowa, w sieni resztki glazury na posadzce.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

16)ul. A. Mickiewicza 3

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa z lukarną i świetlikiem. Fasada trójosiowa. Podziały międzykondygnacyjne w postaci pasów gzymsowych. W zachodniej skrajnej osi kamienny portal zamknięty łukiem pełnym spięty kluczem. Kamienno-ceglane ściany magistralne.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, barokowy portal, stolarka okienna i drzwiowa, witryna współczesna. Zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, gzymsowe podziały elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

17)ul. A. Mickiewicza 5

Kamienica z 4 ćw. XVIII w. przebudowana w 4 ćw. XIX w. Budynek trzykondygnacyjny z niższą kondygnacją strychu, kalenicowy. We wschodniej skrajnej osi kamienny portal z k. XVIII w., zamknięty łukiem koszowym spiętym kluczem o profilowanych węgarkach i archiwolcie.

Zachowana bryła budynku, portal, w parterze przekute otwory okienne, zachowana stolarka drzwiowa, okienna współczesna. Zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, oryginalną stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

18)ul. A. Mickiewicza 11

Kamienica z 4 ćw. XVIII w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Fasada czteroosiowa. W skrajnej wschodniej osi barokowy, kamienny portal zamknięty łukiem koszowym spiętym kluczem, wokół okien proste opaski tynkowe.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, portal. Zachowana stolarka okienna i drzwiowa, drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

19)ul. A. Mickiewicza 13

Kamienica narożna z wejściem od strony ul. Franciszkańskiej, z XVIII/XIX i pocz. XX w. Budynek trzykondygnacyjny o ściętym narożu, z elewacją od strony ul. Mickiewicza trójosiową, kryty dachem trójspadowym; wystrój fasady o cechach neoklasycznych. Podziały gzymsowe, trójkątne naczółki ponad oknami pierwszego piętra. Przyziemie nieużytkowane.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, częściowo zachowana stolarka okienna, zachowana drewniana klatka schodowa, parter zdewastowany.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, oryginalną stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont budynku; przyziemie wymaga przebudowy i zagospodarowania.

20)ul. A. Mickiewicza 15

Kamienica z 4 ćw. XVIII, przebudowana w pocz. XX w., Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym z lukarnami powiekowymi w ustawieniu kalenicowym, fasada siedmioosiowa z wystrojem o cechach neoklasycznych. Podziały gzymsowe, nadokienniki okien pierwszego piętra w formie odcinków gzymsu.

Zachowana bryła budynku oraz kształt dachu. Przyziemie budynku przebudowane. Stolarka okienna częściowo zachowana, zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detal architektoniczny, oryginalną stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia.

21)ul. A. Mickiewicza 17

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Budynek trzykondygnacyjny z

obniżoną kondygnacją poddasza. Mury magistralne ceglano-kamienne. Fasada trójosiowa, z wejściem umieszczonym w osi zachodniej. Wystrój elewacji w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych oraz profilowanych obramień okien pierwszego piętra.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, stolarka okienna, drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

22)ul. A. Mickiewicza 19

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Budynek trzykondygnacyjny, z niską kondygnacją poddasza (o zdwojonych oknach), kryty dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym. Fasada trójosiowa z całkowicie przebudowanym przyziemiem. Wystrój fasady w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych oraz naczółków okiennych w postaci odcinków gzymsu wspartych na konsolkach ponad oknami drugiej kondygnacji.

Zachowana bryła kamienicy i wystrój elewacji górnych kondygnacji. Przyziemie współcześnie przebudowane. Stolarka okienna współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji oraz przebudowa elewacji przyziemia.

24)pl. Niepodległości 3

Kamienica z 1756 r. Dom trzykondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Obecny dom nr 3 był dawniej połączony z domem sąsiednim, w którym mieściła się plebania kościoła parafialnego. Fasada trójosiowa z portalem umieszczonym w skrajnej północnej osi, zamkniętym łukiem obniżonym z archiwoltą spiętą kluczem. Powyżej portalu tabliczka z datą 1756. Okna w prostych kamiennych opaskach.

Budynek po pracach rewaloryzacyjnych w l. 80. XX w. Zachowana bryła budynku, wystrój architektoniczny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, opaski okienne, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1450/218/L z dnia 20.10.1965 r. Wskazana weryfikacja decyzji o wpisie budynku do rejestru zabytków — obecny budynek nr 3 stanowi część budynku o dawnej numerze 5.

- zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3479/1450.

25)pl. Niepodległości 4

Kamienica z 1568 r. Obecny dom nr 4 stanowi część dawniej połączoną z domem sąsiednim, w którym mieściła się plebania kościoła parafialnego. Dom trzykondygnacyjny, kryty w części wschodniej dachem dwuspadowym, wspólnym z domem nr 3; nad częścią zachodnią dach naczółkowy. Fasada trójosiowa — wystrój tworzą zachowane renesansowe profilowane, piaskowcowe obramienia okienne oraz umieszczony w północnej skrajnej osi piaskowcowy renesansowy portal. Ponad portalem, pod oknem I piętra tabliczka z datą 1568; powyżej tablica z inskrypcją. Budynek podpiwniczony — piwnice sklepione kolebą. W parterze sklepienia krzyżowe oraz odcinkowe, krzyżowo sklepiona również klatka schodowa.

W budynku przeprowadzono prace rewaloryzacyjne. Zachowana bryła budynku, forma dachu, elementy wystroju elewacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, obramienia okienne, detale kamieniarskie i architektoniczne elewacji, sklepienia, plan, sklepienia, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1450/218/L z dnia 20.10.1965 r. Wskazana weryfikacja

decyzji o wpisie budynku do rejestru zabytków — obecny budynek nr 4 stanowi część budynku o dawnej numerze 5. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3479/1450.*

26) pl. Niepodległości 5

Kamienica z 1556 r. Dom trzykondygnacyjny z poddaszem, kryty dachem naczółkowym w układzie szczytowym. Fasada trójosiowa, z wejściem we wschodniej skrajnej osi ujętym w prosty kamienny portal. W nadprożu środkowego pierwszego piętra kartusz z inicjałami GT oraz data 1556. Budynek podpiwniczony, piwnice kryte kolebą. Drewniana klatka schodowa.

Budynek po remoncie kapitalnym w latach 80. XX w. Zachowana bryła budynku, elementy renesansowego wystroju elewacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, elementy renesansowego wystroju architektoniczne go elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, sklepienia, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1450/218/L z dnia 20.10.1965 r. Wskazana weryfikacja decyzji o wpisie budynku do rejestru zabytków — uaktualnienie numeru policyjnego budynku — dawny adres: pl. Niepodległości 4. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070- 1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3479/1450.*

27) pl. Niepodległości 6

Kamienica z XVI w., remont w 1958 r. Dom narożny z ul. S. Żeromskiego, trzykondygnacyjny, kryty dachem naczółkowym w układzie szczytowym. Fasada trójosiowa z wejściem umieszczonym w zachodniej skrajnej osi ujętym w kamienne proste ościeża. Z oryginalnego renesansowego wystroju zachowały się piaskowcowe opaski okien poddasza (pozostałe są rekonstrukcją). Piaskowcowe obramienie wejścia również w elewacji tylnej. Wg dokumentacji konserwatorskiej (zielona karta) na kamieniu pod oknem znajdowała się wykuta data 1738. W piwnicach i pomieszczeniach parteru zachowały się sklepienia kolebkowe, drewniana klatka schodowa. Budynek po remoncie kapitalnym przeprowadzonym w l. 80. XX w. Zachowana bryła budynku, forma dachu, elementy wystroju elewacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, plan, sklepienia, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1450/218/L z dnia 20.10.1965 r. Wskazana weryfikacja decyzji o wpisie budynku do rejestru zabytków — uaktualnienie numeru policyjnego budynku — dawny adres: pl. Niepodległości 3.

29) ul. J. Piłsudskiego 4

Kamienica z 4. ćw. XIX w., prawdopodobnie na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trójkondygnacyjna, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym, w układzie kalenicowym. Na osi symetrii fasady współczesna facjata.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, profilowany gzyms koronujący, opaski i gzymsy nadokienne. Stolarka okienna i drzwiowa oraz witryna lokalu handlowego - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia i gzymsy nadokienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

30) ul. J. Piłsudskiego 6

Kamienica z 4. ćw. XIX w. na zrębie z k. XVIII w. Trójkondygnacyjna, siedmioosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym, z oknami powiekowymi. Otwory okienne i główny otwór wejściowy w 4 osi fasady zamknięte łukami odcinkowymi. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku i wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, konsolkowy gzyms koronujący, obramienia

okienne w formie tynkowych opasek, ponad którymi gzymsy nadokienne oraz profilowany portal ujmujący główny otwór wejściowy na osi symetrii fasady. Stolarka okienna zachowana częściowo. Witryny lokali handlowych - współczesne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący i obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

31)ul. J. Piłsudskiego 8

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trójkondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Otwory okienne poddasza zdwojone, zamknięte pełnymi łukami.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzyms międzykondygnacyjny będący jednocześnie gzymsem podokiennymi w partii poddasza, profilowany gzyms koronujący, stolarka okienna. Dekoracja fasady w postaci tynkowych płycin wtórna, przyziemie budynku przebudowane, witryna współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji i stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

32)ul. J. Piłsudskiego 10

Kamienica z 4 ćw. XIX w. prawdopodobnie na zrębie z k. XVIII w., przebudowana w l. 30. XX w. i po 1945 r. Trzykondygnacyjna, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym.

Zachowana bryła budynku oraz w niewielkim zakresie wystrój architektoniczny fasady: gzyms międzykondygnacyjny ponad przyziemem i uproszczony gzyms koronujący. Stolarka okienna zachowana częściowo. Przyziemie budynku przebudowane, cokół obłożony wtórnie okładziną ceramiczną, witryna lokalu handlowego - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, gzyms międzykondygnacyjny i koronujący, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

33)ul. J. Piłsudskiego 12

Kamienica z 4. ćw. XIX w. na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trzykondygnacyjna, trójosiowa kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy w 1 osi fasady ujęty portalem. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku jak i wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne, będące zarazem gzymsami podokiennymi, profilowany gzyms koronujący z rodzajem fryzu zdobionego prostokątnymi i okrągłymi, fakturowymi płycinami, obramienia otworów okiennych z gzymsami nadokiennymi i dekoracją roślinną w drugiej kondygnacji oraz profilowany portal ujmujący główny otwór drzwiowy. Zachowana stolarka okienna i drzwiowa. Przyziemie budynku przebudowane, witryna lokalu handlowego współczesna, opaski okienne otworów trzeciej kondygnacji prawdopodobnie wtórne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący, obramienia okienne i portal ujmujący główny otwór wejściowy, stolarkę okienną i drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

34)ul. J. Piłsudskiego 14

Kamienica z końca XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trójkondygnacyjna z dodatkową niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy oraz otwór drzwiowy prowadzący do sklepu zamknięte pełnymi łukami.

Zachowana bryła budynku. Relikty gzymsów międzykondygnacyjnych, uproszczony gzyms koronujący, stolarka okienna, neorenesansowa stolarka drzwiowa. Klatka schodowa z drewnianą balustradą i świetlikiem. Witryna lokalu handlowego w przyziemiu - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, relikty gzymsowych podziałów elewacji i gzyms koronujący, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny

układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

35)ul. J. Piłsudskiego 16

Kamienica z XVIII w., przebudowana w 1874 r. i po 1945 r. Dwukondygnacyjna, z pięcioosiową fasadą, kryta dachem uskokowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy na osi symetrii fasady.

Zachowana bryła budynku, gzyms koronujący i częściowo stolarka okienna. Przyziemie budynku przebudowane, z zachowaną w tylnym trakcie drewnianą klatką schodową z 4 ćw. XIX w. Drewniany strop belkowy nad parterem i piętrem, widoczny w przechodniej sieni przyziemia oraz na klatce schodowej pierwszego piętra (w pozostałych pomieszczeniach strop przysłonięty).

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, a także gzyms koronujący, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową oraz drewniane stropy belkowe. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

36)ul. J. Piłsudskiego 18

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 2 poł. XIX w. i po 1945 r. Trójkondygnacyjna, czteroosiowa, szczytowa, kryta dachem dwuspadowym. W przyziemiu fasady witryna sklepowa. Szczyt jednokondygnacyjny, z triforium ujętym gzymsem nad- i podokiennym, ponad którym znajduje się półokrągłe okno doświetlające poddasze.

Zachowana bryła budynku jak i pas cokołowo-gzymsowy, profilowany gzyms koronujący i gzymsy ujmujące szczyt oraz obramienia okienne. Przyziemie budynku przebudowane, witryna lokalu handlowego i stolarka - współczesne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący i obramienia okienne, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

37)ul. J. Piłsudskiego 20

Kamienica z 4 ćw. XIX w. prawdopodobnie na starszym zrębie. Trójkondygnacyjna, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy zamknięty łukiem odcinkowym.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: uproszczony gzyms koronujący, pas gzymsowy ponad przyziemiem i obramienia otworów w formie gładkich opasek, stolarka okienna i drzwiowa, drewniana klatka schodowa. Witryna lokalu handlowego współczesna, natomiast pas gzymsowy i opaski okienne wykonane prawdopodobnie po 1945 r. Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący i obramienia okienne, stolarkę okienną i drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

38)ul. J. Piłsudskiego 24

Kamienica z końca XVIII w., przebudowana w l. 70. XIX w., o cechach architektury „fryderycjańskiej”. Dwukondygnacyjna, dwuosiowa, kryta wysokim dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym. W połaci dachowej dwie lukarny z dachami dwuspadowymi. Zachowana bryła budynku. Profilowany gzyms koronujący, opaski okienne, sklepione kolebą piwnice. Witryna lokalu handlowego w przyziemiu - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący i obramienia okienne, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową i sklepione piwnice. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Budynek wpisany do rejestru zabytków nr 961/L z dnia 06.05.1991 r. Wszelkie prace remontowe wymagają uzyskania zezwolenia konserwatorskiego. - - zgodnie z zawiadomieniem *Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3465/961.*

39)ul. J. Piłsudskiego 26

Kamienica z końca XVIII w., przebudowana w l. 70. XIX w. o cechach architektury „fryderycjańskiej”. Dwukondygnacyjna, trójosiowa, kryta wysokim dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym.

Zachowana bryła budynku, pas cokołowo-gzymsowy, profilowany gzyms koronujący i opaski okienne. Witryna lokalu handlowego w przyziemiu - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, pas cokołowo-gzymsowy, gzyms koronujący i obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

40)ul. J. Piłsudskiego 28

Kamienica z k. XVIII w, przebudowana w l. 70. XIX w. o cechach architektury „fryderycjańskiej”. Dwukondygnacyjna, trójosiowa, kryta wysokim dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy zamknięty łukiem koszowym i ujęty portalem.

Zachowana bryła budynku oraz profilowany gzyms koronujący, opaski okienne, uszakowy portal z piaskowca ujmujący główny otwór wejściowy, dekorowany klinowym zwornikiem, stolarka okienna, drewniana klatka schodowa. Witryna lokalu usługowego w przyziemiu współczesna, elewacja wokół witryny obłożona wtórnie okładziną.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący i obramienia okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

41)ul. Przelot 4

Kamienica z XV w., i 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, proste kamienne portale wejściowe i proste kamienne obramienia okien w elewacji wschodniej i zachodniej.

Zachowana bryła budynku, forma dachu. Zachowane dwukondygnacyjne gotyckie piwnice z ostrołuczny portalem komory dolnej kondygnacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz kamienne obramienia okien i portal wejścia elewacji wschodniej, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

42)Rynek 37

Kamienica narożna z l. 20. XX w., na zrębie domu barokowego, trzykondygnacyjnego, kalenicowego. Dom czterokondygnacyjny, elewacja rynkowa trójosiowa, elewacja od strony ul. S. Żeromskiego dwuosiowa. Budynek kryty dachem czterosпадowym ze szczytem w elewacji południowej. Mury magistralne kamiennie-ceglane. Podziały wertykalne w postaci pilastrów w wielkim porządku wspierających gzyms koronujący. Okna trzeciej kondygnacji w obramieniach zwieńczonych segmentowymi naczółkami.

Zachowana bryła z czasu XX-wiecznej przebudowy, wystrój elewacji. Współczesna stolarka oraz witryny, wejście wspólne w elewacji tylnej dla domów rynkowych o numerach 37, 38 i 39.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

43)Rynek 38

Kamienica, na XVII w. zrębie (?), 4 ćw. XIX w., wielokrotnie przebudowywana w XX w. Budynek czterokondygnacyjny, mury magistralne kamiennie-ceglane, z fasadą czterososiową. W wyniku przebudów i remontów elewacji budynek stracił swój pierwotny wystrój pięciososiowej fasady (okna środkowej osi zamurowano) - przebudowane przyziemie (pierwotnie boniowane), pierwotny podział fasady gzymsami zastąpiły płyciny pomiędzy oknami drugiej i trzeciej kondygnacji, pierwotnie zdwojone, wysokie okna poddasza przekuto wprowadzając okna o większej płaszczyźnie. Zachowany gzyms koronujący, attyka przesłaniająca pokrycie dachowe posiadała formę ażurową.

Współczesna stolarka oraz witryny; wejście wspólne w elewacji tylnej dla domów rynkowych o numerach 37, 38 i 39.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji; wystrój elewacji po przebudowach, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z

zachowaniem istniejących wzorów.

44) Rynek 39

Kamienica z XVII w. na zrębie (?), z 4 ćw. XIX w., przebudowana w XX w. Dom czterokondygnacyjny, o fasadzie dwuosiowej, mury magistralne kamiennie-ceglane. Elewacja pozbawiona elementów wystroju architektonicznego.

Budynek w swej XIX-wiecznej formie był budynkiem trzykondygnacyjnym, krytym dachem dwuspadowym, kalenicowym. Podczas przebudów dom podwyższony został o jedną kondygnację i zrównany wysokością z sąsiednim (nr 38), okna poddasza ukształtowano, wzorując się na oknach domu sąsiedniego (przebudowa ta mogła nastąpić najwcześniej w 2 poł. I. 30. XX w.). Zatarły zostały pierwotny wystrój — pasy gzymsów międzykondygnacyjnych, obramienia okienne. Stolarka oraz witryny współczesne, wejście wspólne w elewacji tylnej dla domów rynkowych o numerach 37, 38 i 39.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

45) Rynek 40

Kamienica z XVII w. na zrębie (?), z 4 ćw. XIX w. Dom trójkondygnacyjny z obniżoną kondygnacją strychową, kryty dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym. Fasada pięciosiowa, której wystrój architektoniczny ograniczony został do konsolkowego gzymsu wieńczącego, gzymsu pod kondygnacją strychową.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, elementy wystroju. Nie zachowały się oryginalne obramienia okien pierwszego piętra oraz boniowanie w partii przyziemia. Współcześnie przebudowane przyziemie, zachowana drewniana klatka schodowa. Stolarka oraz witryny współczesne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, oryginalne detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

46) Rynek 41

Kamienica narożna z ul. Basztową, z 4 ćw. XIX w. na XVI-wiecznym zrębie. Dom trójkondygnacyjny z niższą kondygnacją poddasza. Bryła urozmaicona narożnym, dwukondygnacyjnym wykuszem. Elewacja rynkowa trójosiowa, od strony ul. Basztowej dwuosiowa. Cokołowo opracowane przyziemie, portal zwieńczony tympanonem w środkowej osi fasady rynkowej. Elewacje obiega koronujący fryz arkadkowy oraz attyka imitująca blanki. W narożach budynku oraz ponad wykuszem okrągłe wieżyczki również zwieńczone blankami (analogiczne zwieńczenie wykusza). Okna w profilowanych opaskach.

Zachowana bryła budynku, neogotycki wystrój elewacji. Drewniana klatka schodowa, w piwnicach zachowane sklepienia kolebkowe oraz portal zamknięty łukiem półkolistym. Stolarka okienna częściowo zachowana.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój elewacji, oryginalną stolarkę, sklepienia, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

47) Rynek 42

Dawny ratusz, obecnie siedziba Urzędu Skarbowego, z lat 1842-52. Budynek trzykondygnacyjny, kryty dachem czterospadowym, z okapem wspartym na konsolach. Elewacje o skromnym wystroju architektonicznym. Fasada siedmioosiowa, na osi środkowej trójarkadowy portyk z trójkątnym naczółkiem z kartuszem herbowym oraz wieńczącymi akroterionami. Podziały horyzontalne podkreślone pasami gzymsowymi obiegającymi wszystkie elewacje oraz nadokiennymi odcinkami gzymsów.

Zachowana bryła oraz neorenesansowy wystrój d. ratusza. W okresie powojennym zmieniono elewację w partii przyziemia: pierwotnie boniowania, obecnie wprowadzono podziały wertykalne szerokimi tynkowymi pasami; powiększono również otwory okienne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku z portykiem wraz z formą i pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, formę i dekorację portyku, gzymsowe podziały elewacji, kroksztynowy gzyms koronujący, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę, plan, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem

istniejących wzorów.

48) Rynek 43

Kamienica w bloku śródrinkowym z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym z lukarnami powiekowymi, kalenicowa. Fasada czteroosiowa - podziały tworzą gzymsy międzykondygnacyjne.

Zachowana bryła budynku, przyziemie współcześnie przebudowane, zachowana drewniana klatka schodowa, stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia.

49) Rynek 44

Kamienica w bloku śródrinkowym z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym; fasada czteroosiowa - klasycyzujący wystrój tworzą trójkątne naczółki ponad oknami drugiej kondygnacji oraz odcinki gzymsu ponad oknami trzeciej kondygnacji; w elewacji tylnej kamienne obramienie wejścia.

Zachowana bryła budynku, skromny detal architektoniczny, drewniana klatka schodowa oraz stolarka drzwi wejściowych; stolarka okienna częściowo zachowana.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji; kamienne obramienie wejścia, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia oraz opracowanie kolorystyki całej elewacji.

50) Rynek 45

Kamienica w bloku śródrinkowym z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, kryta dachem czterosпадowym kalenicowym; fasada czteroosiowa, pozbawiona wystroju architektonicznego, jedynym detalem architektonicznym jest wykonane z piaskowca profilowane obramienie wejścia.

Zachowana bryła budynku, artykulacja elewacji, drewniana klatka schodowa, stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazane opracowanie kolorystyki całej elewacji.

51) Rynek 46

Kamienica w bloku śródrinkowym z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, z fasadą dwuosiową. Przyziemie oddzielone od wyższych kondygnacji gzymsem, ponad oknami drugiej kondygnacji trójkątne naczółki, nad oknami trzeciej kondygnacji odcinki gzymsu.

Zachowana bryła budynku, skromny wystrój architektoniczny, stolarka drzwi wejściowych, częściowo stolarka okienna. Witryna – współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia.

52) Rynek 47

Kamienica w bloku śródrinkowym z XX w. na starszym zrębie. Czterokondygnacyjna z mieszkalnym obecnie poddaszem, kryta dachem dwuspadowym z facjatą w układzie kalenicowym, fasada czteroosiowa. Ponad oknami drugiej i trzeciej kondygnacji półokrągłe płyciny z motywem rombu. Zachowana bryła budynku. Współczesna adaptacja poddasza i facjata, przebudowane przyziemie, współczesne witryny, częściowo oryginalna stolarka okienna, zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detale architektoniczne elewacji,

oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia.

53) Rynek 48

Kamienica w północno-zachodnim narożu bloku śródrynkowego z XIX/XX w. na starszym zrębie. Budynek czterokondygnacyjny kryty dachem dwuspadowym. Elewacje czteroosiowe, pozbawione dekoracji; w przyziemiu elewacji północnej kamienny portal zamknięty łukiem koszowym z kluczem z końca XVIII w.

Zachowana bryła budynku oraz forma dachu i portal. Stolarka okienna i drzwi - współczesne, przyziemie przebudowane.

Należy zachować, historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji – portal, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Portal należy oczyścić z współczesnych przemalowań. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia oraz opracowanie jednolitej kolorystyki dla elewacji.

54) Rynek 49

Kamienica narożna w północno-wschodnim narożu bloku śródrynkowego z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Budynek stanowi połączenie dwóch pierwotnych domów. Trzykondygnacyjny, w części narożnej z obniżoną kondygnacją strychową. Część zachodnia budynku z fasadą czteroosiową, dachem przesłoniętym pełną attyką, okna w profilowanych opaskach; w przyziemiu zachowane fragmenty pierwotnych obramień okiennych. W części wschodniej elewacja północna pięcioosiowa, wschodnia trójosiowa. W przyziemiu tynkowe podziały ramowe. Elewacje obiega wieńczący gzyms konsolkowy. Nad oknami drugiej kondygnacji odcinki profilowanego gzymsu.

Zachowany czytelny podział budynku na dwa wcześniejsze. Zachowany wystrój elewacji obu części. W części zachodniej przyziemie przebudowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

55) Rynek 50

Kamienica w bloku śródrynkowym z 4 ćw. XIX w. na XVI-wiecznym zrębie. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, w układzie kalenicowym. Fasada trójosiowa, w skrajnej północnej osi piaskowcowy portal zamknięty łukiem koszowym spiętym kluczem z końca XVIII w. W piwnicach sklepienia kolebkowe oraz kamienny portal.

Zachowana bryła budynku, układ otworów fasady, portal. Stolarka okienna współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, kamienne portale, sklepienia, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji.

56) Rynek 51

Kamienica w bloku śródrynkowym z 4 ćw. XIX w. na zrębie z XVI/XVII w. (?). Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, fasada trójosiowa. Podział fasady gzymsami międzykondygnacyjnymi. Otwory wejściowe przyziemia w profilowanych opaskach, nad którymi odcinki wydatnego gzymsu wsparte na wolutowych konsolkach. Odcinki gzymsu również ponad oknami drugiej kondygnacji.

Zachowana bryła budynku; wystrój elewacji; stolarka drzwi wejściowych oraz częściowo stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji.

57) Rynek 52

Kamienica w bloku śródrynkowym z 4 ćw. XIX w. na zrębie z XVI/XVII w. Trzykondygnacyjna kryta dachem dwuspadowym z lukarnami powiekowymi. Fasada trójosiowa, przyziemie oddzielone od wyższych pięter gzymsem międzykondygnacyjnym, profilowane obramienie

wejścia. Nad oknami drugiej kondygnacji odcinki gzymsu.

Zachowana bryła budynku, skromny wystrój elewacji; stolarka współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji; detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji przebudowa elewacji przyziemia i współczesnej części północnej elewacji.

58) fontanna Delfina na Rynku Górnym

Z pocz. XVII w., wielokrotnie odnawiana i przekuwana, w 1857 renowacja, w 1907 gruntowana renowacja.

Zachowana barokowa forma fontanny, wskazane oczyszczenie piaskowcowych elementów fontanny.

Należy zachować formę fontanny; zalecana konserwacja.

Wpisana do rejestru zabytków nr 276/B/03 z dnia 17.03.2003 r.

59) fontanna-pomnik na Rynku Dolnym

Z 1883 r.; studnia w tym miejscu istniała już od co najmniej 1 poł. XIX w. Figury i płaskorzeźby, dostawione w 1942 r. miały upamiętniać górników złotoryjskich, którzy polegli w Legnickim Polu w 1241 r.

Zachowana forma oraz elementy rzeźbiarskie fontanny.

Należy zachować formę fontanny oraz obsadzenie wokół niej.

Wpisana do rejestru zabytków nr 277/B/03 z dnia 17.03.2003 r.

6. Dopuszcza się adaptacje piwnic przedproży w zachodniej części Rynku na cele usługowe.
7. Ustala się lokalizację projektowanego budynku mieszkalnego i/lub usługowego na wolnym od zabudowy terenie w sąsiedztwie budynku Mickiewicza 1. Wysokość gzymsu dachu i kalenicy – jak w budynku Mickiewicza 1, układ dachu – kalenicowy.
8. Wszystkie ulice gminne i powiatowe to drogi publiczne – ulice lokalne, jednojezdniowe, dwu- lub jedno pasowe – jak w stanie istniejącym. Przebiegi linii rozgraniczających ulic ustalono na rysunku planu. Ze względu na skalę rysunku planu na Starym Mieście nie oznaczono ulic symbolami literowymi.
9. Obsługa komunikacyjna zabudowy, wjazdy do wnętrz kwartałów i przejścia piesze – jak w stanie istniejącym.
10. Nie ogranicza się możliwości realizowania miejsc postojowych dla samochodów osobowych w liniach rozgraniczających ulic. Na całym obszarze nie obowiązują ustalenia § 17 ust. 8.

§ 20

2 MW/U,U

1. Obszar obejmujący zachodnią część Starego Miasta, ograniczony od wschodu ciągiem ulic Piłsudskiego - Basztowa, a od zachodu relikdami obwarowań miejskich. Obszar staromiejski o historycznie ukształtowanej strukturze przestrzennej i przeznaczanej do zachowania zabudowie, w przewadze mieszkalnej, usługowej i mieszkalno-usługowej (sklepy w parterach budynków wielorodzinnych).
2. Liniami rozgraniczającymi wyznaczono zespoły zabudowy mieszkalno-usługowej (MW/U), Urzędu Miasta i administracji i Muzeum Złota, (U) oraz skwery i inne tereny zieleni urządzonej (ZP). Publiczny charakter zabudowy na terenach usług – do zachowania.
3. Nie ogranicza się możliwości adaptacji istniejących budynków i lokali mieszkalnych na cele usługowe, z zastrzeżeniem § 11 ust. 4.
4. Cały obszar leży w granicach strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” - obowiązują ustalenia zawarte w § 11.
5. Wytyczne konserwatorskie dla budynków o walorach historycznych – wpisanych do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków:

1) relikty obwarowań miejskich i promenada

Zachowany odcinek murów wzdłuż al. Miłej, gdzie przy murach powstała zabudowa (pl. Reymonta 3 a,b,c). Przy budynkach przy ul. Zaulek 2 i 5 zachowane relikty obu pierścieni murów i czytelne międzymurze. Wzdłuż ul. Sikorskiego na tyłach zabudowy przy pl. Matejki - zachowany długi odcinek prawdopodobnie zewnętrznego pierścienia murów z trzema występami o charakterze bastei: dwoma półcylicydrycznymi i jednym większym prostokątnym. Ustalenia konserwatorskie - § 11 ust. 3.

Promenada (zakładana na terenach fortyfikacji miejskich od 1859) - tereny zielone oraz przekształcone mury zewnętrznego pierścienia obronnego na tarasy – odcinek przy ul. Miłej. Fragment promenady przy pl. Orłąt Lwowskich – z 1867 r. Zabytkowy układ zieleni i ścieżek –

do zachowania.

Schody wachlarzowe przy Pl. Lotników Polskich z 1904-1905 – kamienne. Stan zachowania – dobry. Schody należy zachować w obecnej formie, łącznie z kutą, secesyjną ażurową balustradą, uzupełniając ubytki w oparciu o istniejące elementy oraz rysunki projektowe.

2) ul. Basztowa 2

Kamienica, narożna z ul. Chopina z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, elewacja od strony ul. Basztowej czteroosiowa, od strony ul. Chopina sześćoosiowa, pozbawiona wyraźnych cech stylowych.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

3) ul. Basztowa 6

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z trzyosiową fasadą, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Skromny wystrój architektoniczny nawiązuje do form neogotyckich - wieńczący gzyms ceglany, sfazowane obramienie wejścia.

Zachowana bryła budynku. Skromny wystrój elewacji. Zachowana drewniana klatka schodowa. Stolarka okien i witryna lokalu handlowego - współczesne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący, obramienie wejścia oraz proste tynkowe opaski okienne, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

4) ul. Basztowa 8

Kamienica z XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem mansardowym z dwoma facjatami (wykonanymi już w XX w.), w układzie kalenicowym. W wyższej części dachu okna powiekowe. Fasada czteroosiowa, kwystrój stanowią tynkowe opaski okienne, gzyms międzykondygnacyjny oraz portal zamknięty łukiem koszowym spiętym kluczem z końca XVIII w.

Zachowana bryła budynku, forma zadaszenia. Budynek po remoncie kapitalnym elewacji i dachu. W oknach drugiej kondygnacji zachowana oryginalna stolarka, w przyziemiu współczesne witryny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms ponad partią przyziemia, kamienny portal, wykonane w tynku opaski okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

5) ul. Basztowa 10

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z niską kondygnacją strychu, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Wystrój elewacji stanowią gzymsy międzykondygnacyjne oraz proste opaski okienne.

Zachowana bryła budynku, budynek po remoncie kapitalnym elewacji i dachu. W przyziemiu współczesne, przebudowane witryny. Stolarka okienna współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, opaski okienne, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

6) ul. Basztowa 12

Kamienica z ok. 1870-80 r., obecnie lokale usługowe Czterokondygnacyjna, pięcioosiowa, kalenicowa z dekoracyjnym szczytem zakończonym obeliskiem na osi (w medalionie inicjał G?). Wystrój architektoniczny elewacji o cechach neorenesansowych - dekoracja szczytu, rozbudowane obramienia okien drugiej kondygnacji z pilastrami zwieńczone naprzemiennie trójkątnymi i segmentowymi naczółkami. Obramienia okien trzeciej i czwartej kondygnacji zwieńczone odcinkami gzymsu wspartego na konsolkach.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój elewacji. Pomiędzy oknami lokalu tynkowa dekoracja w postaci płycin. Stolarka okienna zachowana. W przyziemiu restauracja.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu oraz formą szczytu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną. W przypadku

wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

7) ul. Basztowa 14

Kamienica, z 3 ćw. XVIII w., przyziemie przebudowane w k. XIX w. Trzykondygnacyjna, trójosiowa, z dwukondygnacyjnym szczytem. Fasada kamienicy barokowa, z przyziemem przebudowanym w k. XIX w., na kamiennym cokole. Górna część fasady ujęta pilastrami w wielkim porządku, pomiędzy osiami płyciny dekoracyjne, okna w profilowanych, uszakowych opaskach spiętych kluczem (w drugiej kondygnacji z naczółkami trójkątnymi i półkolistymi, w trzeciej oraz w kondygnacji strychu spięte podwójnym kluczem).

Zachowana bryła budynku, barokowy wystrój fasady oraz XIX-wieczna stolarka drzwi oraz okien.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, formę szczytu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, wystrój sztukatorski fasady, dekorację szczytu, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

8) ul. Basztowa 16

Kamienica z k. XVIII w. Trzykondygnacyjna, czteroosiowa, kalenicowa. Wystrój elewacji w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych i konsolkowego gzymsu koronującego oraz prostych opasek okiennych. Okna zdwojone, połączone wspólnymi parapetami.

Zachowana bryła kamienicy oraz skromny wystrój elewacji. Współcześnie aranżowane przyziemie. Zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, architektoniczny wystrój elewacji: gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący oraz obramienia okienne, stolarkę okienną, ochronie podlega plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

9) ul. Basztowa 18

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, z niską kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Skromna, klasycyzująca dekoracja fasady - piaskowcowe profilowane obramienie wejścia, gzymsy międzykondygnacyjne, profilowane opaski okienne.

Zachowana bryła budynku, skromny wystrój architektoniczny. Ponad witryną w l. 80. ubiegłego stulecia znajdował się fragment renesansowego godła. Zachowana stolarka oraz drzwi z k. XIX w.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

10) ul. Basztowa 20

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z niską kondygnacją strychu, trójosiowa, kalenicowa, Skromny, klasycyzujący wystrój elewacji w postaci gzymsów nadokiennych oraz pasa gzymsowego ponad partią przyziemia.

Zachowana bryła budynku, skromny architektoniczny wystrój elewacji, obramienie wejścia do budynku. Zachowana stolarka drzwi wejściowych.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienie wejścia, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Zalecane zagospodarowanie lokalu na parterze oraz urządzenie witryny.

11) ul. Basztowa 22

Kamienica z pocz. XX w. na starszym zrębie. Czterokondygnacyjna, czteroosiowa, kalenicowa. Podziały architektoniczne fasady tworzą pasy gzymsowe, gzyms wieńczący. Podział przyziemia wyznaczony został pilastrami, okna w profilowanych obramieniach. Pomiędzy osiami okien płaska, geometryczna tynkowa dekoracja nosząca cechy modernistycznej.

Zachowana bryła budynku, dekoracja fasady, stolarka okien trzeciej kondygnacji. Przyziemie

współcześnie przebudowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, detale wystroju elewacji, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

12) ul. Basztowa 24

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychową, czteroosiowa, kalenicowa. Klasycystyczny wystrój fasady tworzy horyzontalny podział gzymsami, obramienia okienne oraz ramowy podział partii parteru.

Zachowana bryła budynku, wystrój architektoniczny fasady. Witryny oraz okna pierwszego piętra współczesne, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, dekorację parteru, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

13) ul. Basztowa 26

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, z dodatkową niską kondygnacją strychu, trójosiowa, kalenicowa, ze świetlikiem. Okna zamknięte spłaszczonymi łukami i gzymsami nadokiennymi. Podział horyzontalny fasady wyznaczony gzymsami.

Zachowana bryła budynku, klasycyzujący wystrój fasady, w przyziemiu witryna, oryginalna stolarka drzwiowa, okna częściowo wymienione na PCV. Zachowana również drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, opaski okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

14) ul. Basztowa 28

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z dodatkową niską kondygnacją strychu, czteroosiowa. Wystrój architektoniczny skromny, bez wyraźnych cech stylowych, zredukowany do gzymsów oddzielających kondygnacje oraz prostych opasek okiennych oraz obramień otworów drzwiowych.

Zachowana bryła budynku, elementy wystroju elewacji, stolarka drzwiowa oraz drewniana klatka schodowa

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne oraz drzwiowe, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

15) ul. Basztowa 30

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Czterokondygnacyjna, z dodatkową niską kondygnacją strychu, czteroosiowa, kalenicowa. Klasycyzujący wystrój elewacji tworzą gzymsy międzykondygnacyjne, okna w uszakowych obramieniach, nad oknami pierwszego piętra trójkątne naczółki, okna czwartej kondygnacji posiadają płyciny podokienne oraz półokrągłe naczółki. W zachodniej skrajnej osi piaskowcowy sfazowany portal.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój architektoniczny elewacji, zachowane oryginalne drzwi wejściowe z rozetkami w płycinach, częściowo zachowana oryginalna stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

16) ul. Basztowa 32

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, czteroosiowa, kalenicowa. Fasada o klasycyzującym wystroju architektonicznym - podziały poziome w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych, okna w profilowanych opaskach z nadokiennikami w formie odcinków gzymsu. Sfazowany piaskowcowy portal w skrajnej zachodniej osi.

Zachowana bryła budynku, wystrój fasady, stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, portal, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

17) ul. Basztowa 34

Kamienica z ok. 1870-1880 r. na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, z dodatkową niską kondygnacją strychu, trójosiowa, kalenicowa. Ramowy podział elewacji tworzą pasy gzymsowe oraz dźwigające je pilastry na wysokości wszystkich kondygnacji. Okna w profilowanych opaskach z nadokiennikami w formie odcinków gzymsu, nad oknem centralnym naczółek trójkątny. Ponad oknami parteru i otworem wejściowym płyciny z dekoracją stiukową. Fasadę wieńczy gzyms konsolkowy.

Zachowana bryła, neorenesansowy wystrój. Stolarka okienna współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, wystrój elewacji: ramowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, dekorację stiukową, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

18) ul. Basztowa 36

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, siedmioosiowa, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Neorenesansowy wystrój elewacji w postaci pasów gzymsowych, konsolowego gzymsu wieńczącego, stiukowych płycin nad- i podokiennych, zwieńczenia naczółkiem okien szczytu zachodniego.

Zachowana bryła budynku, neorenesansowy wystrój elewacji, żeliwne wsporniki balkonu w ścianie szczytowej, stolarka okienna i drzwi wejściowych do budynku.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacjach południowej i zachodniej, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, detale stiukowe elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

19) ul. F. Chopina 1

Kamienica z XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Dwukondygnacyjna, trzyosiowa, szczytowa, kryta dachem naczółkowym. Obecnie użytkowany tylko parter.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, przyziemie przebudowane. Stolarka drzwiowa zachowana.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzyms oddzielający poziom przyziemia od wyższych kondygnacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Budynek wymaga remontu kapitalnego oraz zagospodarowania lokali.

20) ul. F. Chopina 3

Kamienica z ok. 1910 prawdopodobnie na starszym zrębie. Trzykondygnacyjna, dwuosiowa; w wystroju elewacji elementy modernizmu.

Budynek po kapitalnym remoncie, stolarka okienna, drzwiowa i witryna współczesne PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, detale wystroju architektonicznego elewacji: boniowane naroża w partii przyziemia, dekoracyjne płyciny, nadokienniki. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

21) ul. F. Chopina 5

Kamienica z ok. 1910 r. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym, z dobudowaną lukarną. Fasada sześciuosiowa z dwoma wykuszami. Dekoracja fasady o cechach modernistycznych — płyciny w polach międzyokiennych wykusza o geometrycznym wykroju.

Zachowana bryła budynku z wykuszami, dekoracja fasady, stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z dachem, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, płyciny dekoracyjne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

22) ul. F. Chopina 7

Kamienica z pocz. XIX w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa, trzysosiowa, podział parteru wyznaczają trzy arkady, w przyłuczach rozety. Wyższe kondygnacje oddzielone gzymsami międzykondygnacyjnymi.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, częściowo stolarka okienna, drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

23) ul. F. Chopina 9

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa.

Zachowana bryła budynku, dekoracja ograniczona do gzymsów międzykondygnacyjnych. Przyziemie współcześnie przebudowane, stolarka współczesna, w trzeciej kondygnacji nie powtarzająca tradycyjnego podziału szprosami.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

24) ul. F. Chopina 11

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Czterokondygnacyjna, kalenicowa; fasada czteroosiowa. Klasycyzującą dekorację fasady tworzą pasy gzymsowe oraz girlandy poniżej okien najwyższej kondygnacji.

Zachowana bryła budynku, dekoracja fasady, stolarka okienna i drzwiowa, drewniana klatka schodowa, współcześnie przebudowane przyziemie.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa elewacji przyziemia.

25) ul. F. Chopina 13

Kamienica z pocz. XIX w. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychową. Fasada o skromnej dekoracji w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych oraz tynkowych, prostych opasek okiennych, trójosiowa. Od strony północnej fragment budynku dwukondygnacyjny, jednoosiowy.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, stolarka drzwiowa. W górnych kondygnacjach okna PCV bez podziałów.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

26) ul. Górna 1

Kamienica, narożna z ul. Solną z końca XIX w., prawdopodobnie na zrębie dwóch wcześniejszych budynków XVIII-wiecznych. Budynek trzykondygnacyjny, od strony ul. Górnej elewacja sześćosiowa, od strony ul. Solnej czteroosiowa. Wystrój elewacji od strony ul. Solnej w postaci płycin z dekoracją wyrobioną w tynku (rozety, formy roślinne).

Zachowane elementy wystroju elewacji, przyziemie współcześnie przebudowane. Stolarka okienna wymieniona częściowo na PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną, plan, traktowy

układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

27) pl. Lotników Polskich 3

Budynek mieszkalny z 1880 r. Trzykondygnacyjny, kryty dachem mansardowym z facjatami, z fasadą dziesięciosiową. Podziały elewacji tworzą pasy gzymsowe, lizeny, poziom przyziemia boniowany, okna w bogatych obramieniach. Wystrój elewacji architektoniczny i rzeźbiarski nawiązuje do form neorenesansu francuskiego.

Budynek po remoncie kapitalnym. Zachowana bryła budynku, forma dachu. Zmieniony układ komunikacyjny — pierwotne wejście znajdowało się od strony placu, pod balkonem. Obecnie, po remoncie budynku, wejścia do klatek schodowych w elewacji tylnej. Stolarka okienna współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu z facjatami, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny i rzeźbiarski fasady; podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

28) pl. J. Matejki 1

Kamienica, na zrębie budynku z 4 ćw. XVIII w., modernizowana w 4 ćw. XIX i na pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym z facjatą, w ustawieniu kalenicowym, fasada trójosiowa z wejściem w skrajnej, wschodniej osi. Zróżnicowane są obramienia okien i wejść do kamienicy: wejście do budynku ujęte kamiennym portalem zamkniętym łukiem obniżonym spiętym kluczem z k. XVIII w. Wejście do lokalu handlowego i okno witryny w analogicznych opaskach z kluczami z czasu przebudowy w k. XIX w.; ponad oknami I piętra półkoliste płyciny z motywem rombu, natomiast okna trzeciej kondygnacji w uszakowych, tynkowych opaskach.

Zachowana bryła budynku, wystrój fasady. Zachowana stolarka drzwiowa oraz okien trzeciej kondygnacji i drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji.

29) pl. J. Matejki 2

Kamienica, na zrębie starszego, z 4 ćw. XVIII w. budynku, modernizowana w 4 ćw. XIX i na pocz. XX w. Dwukondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym z dwiema facjatami w ustawieniu kalenicowym, z trójosiową fasadą. Wejście w zachodniej, skrajnej osi, ujęte w tynkowe obramienie ze zwieńczeniem w kształcie blank nawiązującym do form neogotyckich. Okna w tynkowych opaskach również o cechach neogotyckich.

Zachowana bryła budynku, materiał i forma zadaszenia, neogotycki wystrój elewacji, drewniana klatka schodowa oraz stolarka okien i drzwi.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, portal, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji.

30) pl. J. Matejki 3

Kamienica, na zrębie starszego, z 4 ćw. XVIII w. budynku, modernizowana w 4 ćw. XIX i na pocz. XX w. Dwukondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym, fasada trójosiowa z wejściem w skrajnej, wschodniej osi, ujętym w kamienny portal, zamknięty łukiem koszowym spiętym kluczem z końca XVIII w. Skromna, klasycyzująca dekoracja fasady ograniczona do pasa gzymsowego oddzielającego kondygnacje oraz prostokątnych płycin tynkowych ponad oknami piętra.

Zachowana bryła budynku, materiał i forma zadaszenia, wystrój elewacji, drewniana klatka schodowa oraz stolarka okien i drzwi.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, portal, tynkowe płyciny, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa witryny oraz remont elewacji.

31) pl. J. Matejki 4

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na zrębie z 4 ćw. XIX w. Dwukondygnacyjna, załamująca się na szerokim narożu placu, kalenicowa, kryta dachem naczółkowym z dwiema lukarnami o drewnianej konstrukcji. Kamiennie-ceglane mury magistralne. Fasada dziewięcioosiowa, dekoracja fasady w postaci gzymsu międzykondygnacyjnego, analogicznych opasek tynkowych okien oraz otworu drzwiowego — uszakowych z przewiązkami oraz płycin podokiennych okien piętra.

Zachowana bryła budynku, forma zadaszienia, wystrój elewacji, stolarka okienna i drzwiowa, kamienna posadzka w sieni.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji.

32) al. Miła 3

Kamienica z ok. 1880 r., neorenesansowa. Budynek na rzucie prostokąta, czterokondygnacyjny, z mezzaninem i ośmioosiową fasadą, na osi której znajduje się dwuosiowy, trójkondygnacyjny wykusz na wolutowych konsolach, nakryty trójspadowym dachem. Ponad przyziemiem ceglana okładzina fasady, detal architektoniczny tynkowy.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, detal architektoniczny elewacji, oryginalna stolarka okienna i drzwiowa oraz elementy wystroju wnętrz, w tym malowidła w sieni.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, ceglana okładzina fasady, tynkową dekorację cokołu i przyziemia, gzymsowe podziały elewacji oraz uszakowe obramienia okienne z maskami w kluczach, stolarkę okienną i drzwiową, układ wnętrz, klatkę schodową, wymagane jest pilne zabezpieczenie malowideł w sieni. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

33) al. Miła (ul. Zaułek?) 5

Budynek mieszkalny z 3 ćw. XIX w., rozbud. w 1 ćw. XX w. Budynek dwukondygnacyjny, o rozczłonkowanej bryle, z pięcioosiową fasadą zwieńczoną trójosiową facjatą z trójkątnym naczółkiem. Fasadę poprzedza zadaszony ganek na osi. Zasadniczy korpus budynku nakryty dachem mansardowym.

Zachowana bryła budynku, forma dachów i częściowo detal architektoniczny elewacji. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna. Drewniana konstrukcja ganku w złym stanie technicznym.

Należy zachować bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz gzyms koronujący i gzymsowe obramienie szczytu facjaty, dopuszczalne wyburzenie ganku. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów krzyżowych.

34) al. Miła (ul. Zaułek?) 7

Budynek mieszkalny usytuowany pierwotnie na międzymurzu, z 4 ćw. XIX w. prawdopodobnie na starszym zrębie. Budynek ustawiony kalenicowo, na planie prostokąta, kryty dachem dwuspadowym, elewacja północna pięcioosiowa.

Zachowana bryła budynku, forma dachu. Budynek po remoncie kapitałnym elewacji i dachu.

Należy zachować, historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz wystawki, układ osi, wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną; W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

35) pl. Orłąt Lwowskich 1

Siedziba starostwa (Landratsamt), obecnie Urząd Miejski w Złotoryi, z 1897 r. Budynek na planie litery L, dwukondygnacyjny, kryty dachami dwuspadowymi. Bryła urozmaicona narożną wieżą, krytą cebulastym hełmem oraz neorenesansowymi szczytami. Eklektyczny charakter nosi dekoracja elewacji: ceglane gzymsy międzykondygnacyjne i gzyms koronujący, obramienia okien, ceglany pasem podkreślone naroża budynku, ryzalitów, wieży i klatki schodowej, portal wejściowy.

Budynek po remoncie kapitałnym, wymienione pokrycie dachu, stolarka okienna. Zachowana bryła budynku, detal architektoniczny, dekoracja i dyspozycja wnętrz.

Należy zachować historyczne granice parceli wraz z formą ogrodzenia, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny oraz

stablatury stiukowej dekoracji wnętrza. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

36) pl. Orłąt Lwowskich 1a

Budynek pomocniczy przy budynku dawnego starostwa, obecnie siedziba Straży Miejskiej, k. l. 90. XIX w. Dwukondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym; wystrój elewacji podobny do wystroju elewacji UM.

Budynek po remoncie kapitalnym, zachowana bryła budynku, detal architektoniczny, dyspozycja wnętrza.

Należy zachować historyczne granice parceli wraz z formą ogrodzenia, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

37) pl. Orłąt Lwowskich 2

Kamienica z l. 90. XIX w. obecnie kancelarie adwokackie, gabinety lekarskie. Narożna, czterokondygnacyjna z niższą kondygnacją poddasza. Przyziemie oraz naroża budynku boniowane, powyżej ceglana okładzina elewacji. Fasada od strony pl. Orłąt Lwowskich siedmioosiowa z narożnym wykuszem oraz balkonami z pełnymi balustradami o formach secesyjnych. Okna w profilowanych opaskach z naczółkami trójkątnymi oraz nadokiennikami w formie odcinków gzymsu.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji, zachowane w sieni malowidła ściennie, stiukowa rama fasety, glazura w sieni, ażurowa klatka schodowa, stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku z wykuszem i balkonami wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, boniowanie, gzymsowe podziały elewacji, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, wystrój wnętrza, klatkę schodową, plan, układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Dwa malowidła ściennie oraz malowidło plafonowe wpisane do rejestru zabytków nr 101/B/02 z dnia 20.03.2002 r.

38) pl. Orłąt Lwowskich 3

Kamienica z l. 90. XIX w. Czterokondygnacyjna z niską kondygnacją poddasza, fasada sześćoosiowa. Neorenesansowy wystrój elewacji w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych oraz zróżnicowanych obramień okiennych - tynkowych opasek uszakowych spiętych kluczami, nadokienników w postaci odcinków gzymsu z ornamentem ząbkowym oraz naczółków segmentowych z takim samym ornamentem. W przyziemiu tynkowe płyciny oraz portal zamknięty łukiem pełnym spięty kluczem.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój architektoniczny, stolarka okienna i drzwiowa, w sieni sztukaterie, ażurowa klatka schodowa oraz glazura.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, wystrój wnętrza, zwłaszcza sieni oraz klatki schodowej, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

39) ul. J. Piłsudskiego 1

Kamienica z 4. ćw. XIX w., prawdopodobnie na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trójkondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, trzyosiowa, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym.

Zachowana bryła budynku, gzyms wieńczący, obramienie głównego otworu wejściowego w formie gładkiej opaski, dekorowanej na osi symetrii klinowym zwornikiem oraz stolarka okienna w trzeciej kondygnacji fasady. Opaski okienne i witryny wykonane po 1945 r.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący, opaski okienne i obramienie głównego otworu drzwiowego, historyczną stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

40) ul. J. Piłsudskiego 3

Kamienica z 4. ćw. XIX w. prawdopodobnie na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trójkondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, czteroosiowa, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Otwory okienne poddasza zamknięte łukami

koszowymi. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku. Wystrój architektoniczny fasady stanowią gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, konsolkowy gzyms koronujący, obramienia okienne z gzymsami nadokiennymi dekorowane motywami kwiatowymi oraz rozety w osiach międzyokiennych poddasza. Częściowo zachowana stolarka okienna. Przyziemie współcześnie przebudowane, witryna lokalu handlowego z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne i detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

41) ul. J. Piłsudskiego 5

Kamienica z 4. ćw. XIX w. prawdopodobnie na zrębie z k. XVIII w., przebudowana po 1945 r. Trzykondygnacyjna, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy zamknięty łukiem odcinkowym, ujęty portalem. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku i częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, profilowany gzyms koronujący, opaski oraz obramienia okienne zwieńczone gzymsami nadokiennymi, profilowany portal ujmujący główny otwór wejściowy. Drewniana klatka schodowa. Stolarka okienna zachowana częściowo. Przyziemie budynku współcześnie przebudowane, witryna lokalu handlowego z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne i portal, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

42) ul. J. Piłsudskiego 7

Kamienica z 1 ćw. XIX w., gruntownie przebudowana w 1909 r. — obecnie dom handlowy. Elementy dekorujące fasadę klasycystyczne. Trójkondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. W przyziemiu wtórna witryna, druga kondygnacja trójosiowa, trzecia i czwarta pięćosiowe. Dwie dolne kondygnacje o przeznaczeniu handlowym.

Zachowana bryła budynku jak i częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzyms międzykondygnacyjny ponad drugą kondygnacją będący jednocześnie gzymsem podokiennym, konsolkowy gzyms koronujący, klasycystyczne sztukaterie w formie festonów z podwieszonymi wieńcami umieszczone pod gzymsem międzykondygnacyjnym z inicjałem „P.W.” i datą 1909 oraz symbolami handlu. Opaski okienne oraz stolarka współczesna powtarzają wcześniejszą formę.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, konsolkowy gzyms koronujący, obramienia okienne i detale sztukatorskie.

43) ul. J. Piłsudskiego 9

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 3 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, pięćosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzyms międzykondygnacyjny będący jednocześnie gzymsem podokiennym w partii przyziemia, profilowany gzyms koronujący z gładkim pasem tynkowym, opaski okienne, płyciny podokienne otworów trzeciej kondygnacji, lizeny w osiach międzyokiennych drugiej i trzeciej kondygnacji, stolarka okienna i drzwiowa oraz kamienna posadzka w sieni i drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący, opaski okienne i pozostałe detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną i drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową oraz kamienna posadzka w sieni. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

44) ul. J. Piłsudskiego 11

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na zrębie z k. XVIII w. Trójkondygnacyjna z niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym.

Otwory okienne i główny otwór wejściowy zamknięte łukami odcinkowymi. Otwór drzwiowy ujęty portalem.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, uproszczony gzyms koronujący, tynkowe opaski okienne, gzymsy nadokienne ponad otworami drugiej kondygnacji, profilowany portal ujmujący główny otwór wejściowy. Stolarka okienna zachowana częściowo. Opaski okienne wykonane prawdopodobnie po 1945 r., witryna lokalu handlowego współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia i gzymsy nadokienne, a także portal ujmujący główny otwór wejściowy, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

45) ul. J. Piłsudskiego 13

Kamienica z k. XVIII w., na gotyckim zrębie, przebudowana w XVIII w., 4 ćw. XIX w. I po 1945 r. Trójkondygnacyjna, z dodatkową niską kondygnacją poddasza, dwuosiowa, kryta dwuspadowym dachem. W przyziemiu fasady wtórna witryna sklepowa.

Zachowana bryła budynku i częściowo detal architektoniczny elewacji: pas cokołowo-gzymsowy, profilowany gzyms wieńczący, płyciny podokienne i tynkowe podziały elewacji. Drewniana klatka schodowa z k. XIX w. z duszą, świetlikiem i tralkową balustradą oraz pomieszczenia gotyckich piwnic. Piwnice o zróżnicowanym poziomie, w trakcie frontowym niższe z kamiennym ostrołuczny portalem i komorą nakrytą kolebą z XVIII w., rozpiętą na wcześniejszych murach. W trakcie tylnym nakryte stropami odcinkowymi na belkach stalowych, opartymi na wcześniejszych murach. Część detalu architektonicznego fasady wykonana prawdopodobnie po 1945 r., stolarka współczesna, witryna z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, pas cokołowo-gzymsowy, gzyms koronujący i detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową, pomieszczenia piwnic, sklepienia i ostrołuczny portal. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

46) ul. J. Piłsudskiego 15

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trójkondygnacyjna z dodatkową niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy oraz otwory okienne drugiej i trzeciej kondygnacji zamknięte łukami odcinkowymi. Dekoracja fasady neorenesansowa. Otwór drzwiowy ujęty portalem.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, profilowany gzyms koronujący, obramienia okienne, gzymsy nadokienne i naczółek w drugiej osi piętra. Stolarka drzwiowa, stolarka okienna zachowana częściowo. Witryna lokalu handlowego współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący, obramienia okienne z gzymsami nadokiennymi i naczółkiem oraz portal ujmujący główny otwór wejściowy, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

47) ul. J. Piłsudskiego 17

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 2 poł. XIX w. Trójkondygnacyjna, z dodatkową niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Otwory okienne poddasza zdwojone.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne ponad przyziemiem i trzecią kondygnacją będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, profilowany gzyms koronujący i uszakowe obramienia okienne otworów drugiej i trzeciej kondygnacji. Zachowana stolarka okienna, kamienna posadzka w sieni, drewniana klatka schodowa. Witryna lokalu handlowego współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, podziały gzymsowe, gzyms koronujący, obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową oraz kamienną posadzkę w sieni. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

48) ul. J. Piłsudskiego 19

Kamienica z 4 ćw. XIX w. na gotyckim zrębie. Trójkondygnacyjna, z dodatkową niższą kondygnacją strychu, dwuosiowa, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Otwory zamknięte łukami odcinkowymi, otwory okienne poddasza wydłużone, półokrągłe. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: kostkowy gzyms koronujący i obramienia okienne z gzymsami nadokiennymi. Przyziemie budynku przebudowane z zachowaniem drewnianej klatki schodowej z k. XIX w. z duszą, świetlikiem i tralkową balustradą. Witryna lokalu handlowego oraz stolarka współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms koronujący i obramienia okienne, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

49) ul. J. Piłsudskiego 21

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trójkondygnacyjna, z dodatkową niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta spłaszczonym dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Dekoracja fasady neorenesansowa.

Zachowana bryła budynku i wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi, gzyms koronujący z pasem fryzu o dekoracji geometrycznej, obramienia okienne z gzymsami nadokiennymi. Zachowana stolarka okienna. Witryna lokalu handlowego w przyziemiu - współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący i obramienia okienne, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

50) ul. J. Piłsudskiego 23

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trójkondygnacyjna, z dodatkową niższą kondygnacją strychu, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy ujęty portalem. Otwory okienne poddasza zdwojone.

Zachowana bryła budynku oraz częściowo wystrój architektoniczny fasady: gzymsy międzykondygnacyjne będące jednocześnie gzymsami podokiennymi ponad przyziemiem i pierwszym piętrzem, profilowany gzyms koronujący, opaski okienne, portal z piaskowca o sfazowanych ościeżach ujmujący główny otwór wejściowy. Zachowana stolarka drzwi wejściowych i częściowo okienna, a także kamienna posadzka w sieni oraz drewniana klatka schodowa. Witryna lokalu handlowego w przyziemiu współczesna, opaski okienne wykonane prawdopodobnie po 1945 r.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, gzyms koronujący, opaski okienne i portal ujmujący główny otwór wejściowy, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową, kamienną posadzkę w sieni. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

51) ul. J. Piłsudskiego 29

Kamienica z k. XVIII, przebudowana w 4 ćw. XIX i na pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, czteroosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. W obrębie dwóch pierwszych osi trzeciej kondygnacji fasady, trójosiowy pozorny wykusz z trójkątnym szczytem, nakryty dwuspadowym dachem. W górnej partii szczytu owalny okulus.

Zachowana bryła budynku i wystrój architektoniczny fasady: pas cokołowo-gzymsowy, profilowany gzyms koronujący, kostkowy gzyms ujmujący od dołu pseudowykusz, obramienia okienne, płyciny podokienne, stolarka okienna i drzwiowa, drewniana klatka schodowa; przyziemie budynku przebudowane, witryna lokalu handlowego w przyziemiu współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, pas cokołowo-gzymsowy, gzyms koronujący, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną i drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

52) ul. J. Piłsudskiego 31

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w l. 70. XIX w., nosi cechy architektury „fryderycjańskiej”. Trójkondygnacyjna, trójosiowa, kryta wysokim dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym. Trzecia kondygnacja niższa od pozostałych.

Zachowana bryła budynku. Profilowany gzyms międzykondygnacyjny nad przyziemem i gzyms koronujący; opaski okienne i drzwiowe, gzymsy podokienne w trzeciej kondygnacji oraz stolarka okienna i drzwiowa i drewniana klatka schodowa. Witryna okalu usługowego w przyziemiu współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzyms międzykondygnacyjny i koronujący, obramienia otworów i podokienniki, stolarkę okienną i drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

53) ul. J. Piłsudskiego 33

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. i po 1945 r. Trójkondygnacyjna, trójosiowa, z jednokondygnacyjnym, jednoosiowym barokowym szczytem, kryta dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym. Szczyt zwieńczony naczółkiem odcinkowym, z otworem okiennym zamkniętym łukiem odcinkowym. W przyziemiu fasady współczesna witryna.

Zachowana bryła budynku oraz profilowany gzyms koronujący i uproszczony międzykondygnacyjny, uproszczone pilastry w wielkim porządku ujmujące naroża budynku, opaski okienne. Częściowo zachowana stolarka okienna. Przyziemie budynku przebudowane, witryna lokalu handlowego współczesna, obramienia okienne wykonane prawdopodobnie po 1945 r.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, narożne pilastry w wielkim porządku, gzyms koronujący i obramienia okienne, wykrój i wystrój szczytu oraz ujmujące go słupki zwieńczone kulami, stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

54) ul. J. Piłsudskiego 35

Kamienica z k. XVIII, przebudowana w 4. ćw. XIX i po 1945 r. Trójkondygnacyjna, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. W przedniej połaci dachowej dwie wtórne lukarny z dachami dwuspadowymi. Główny otwór wejściowy z nadświetlem.

Zachowana bryła budynku i częściowo wystrój architektoniczny fasady: profilowany gzyms koronujący i gzyms międzykondygnacyjny ponad przyziemem oraz obramienia otworów. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna. Obramienia otworów wykonane prawdopodobnie po 1945 r.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi oraz wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji i obramienia otworów, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

55) ul. J. Piłsudskiego 37

Kamienica z k. XVIII w., przebudowana w 4. ćw. XIX i po 1945 r. Trójkondygnacyjna, dwuosiowa, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Główny otwór wejściowy w drugiej osi fasady.

Zachowana bryła budynku, pasy gzymsowe, obramienia otworów, częściowo stolarka okienna. Przyziemie budynku przebudowane, witryna lokalu handlowego współczesna. Detal architektoniczny fasady wykonany prawdopodobnie po 1945 r.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji oraz stolarkę okienną, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

56) ul. J. Piłsudskiego 39

Kamienica narożna, k. XVIII w., przebudowana w l. 70. XIX w., o cechach architektury „fryderycjańskiej”. Dwukondygnacyjna, trójosiowa, kryta wysokim dwuspadowym dachem w układzie kalenicowym. Główne wejście od strony ul. Górnej.

Zachowana bryła budynku, profilowany gzyms koronujący, pas gzymsowy ponad przyziemem, opaski okienne. Stolarka okienna i drzwiowa, drewniana klatka schodowa. Witryna lokalu usługowego w przyziemiu współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, formę i ceramiczne pokrycie dachu oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, podziały gzymsowe, obramienia okienne, stolarkę

okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z drewnianą klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa witryny.

57) pl. W. Reymonta 2

Dom z 2 poł. XVIII w. i k. XIX w. Budynek wolnostojący, dwukondygnacyjny, kryty dachem naczółkowym.

Budynek po remoncie pokrycia dachowego oraz elewacji. Zachowana bryła wraz z formą zadaszania.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

58) pl. W. Reymonta 3 a, b, c

Dom z XVIII i k. XIX w., remont 2000 r. Budynek dwukondygnacyjny z niską kondygnacją poddasza, kryty dachem dwuspadowym w ustawieniu szczytowym. Skromny wystrój architektoniczny w postaci gzymsów oraz podziału lizenami poziomego przyziemia. Budynek po remoncie elewacji i dachu, zachowana bryła budynku, detale architektoniczne, drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

59) Rynek 1

Kamienica z ok. 1920 r. na zrębie XVI-wiecznym, w latach 1981-83 — gruntowna przebudowa budynku (przebudowano wówczas wnętrza, podwyższono część tylną do wysokości pięciu kondygnacji, założono dach kalenicowy). Budynek od strony Rynku i ul. Chopina trójkondygnacyjny z mieszkalnym poddaszem, elewacja tylna podwyższona. Fasada rynkowa czteroosiowa, parter opracowany cokołowo, okna parteru w prostych kamiennych opaskach. Okna pięter ujęte lizenami; pomiędzy oknami drugiej i trzeciej kondygnacji sześciokątne płyciny. Kondygnacja poddasza ze zdwojonymi oknami oddzielona od niższych wydatnym gzymsiem (wynik przebudowy z ok. 1920 r.). Piwnice dwupoziome, sklepione kolebą z lunetami, pochodzące prawdopodobnie z 2 poł. XVI w.

Bryła budynku i plan przekształcone po przebudowach, zachowany wystrój fasady z ok. 1920 r. Elewacja północna przebudowana współcześnie. Budynki Rynek 1 i 2 są połączone wspólną klatką schodową. Stolarka współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, opaski okienne, wystrój architektoniczny elewacji, sklepienia piwnic. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wymagane opracowanie jednolitej kolorystyki dla całego budynku.

60) Rynek 2

Kamienica z XVI w., przebudowana w k. XIX w., funkcjonalnie połączona z domem rynkowym nr 1. Przebudowana elewacja tylna, wnętrza i klatka schodowa. Trzykondygnacyjna, z niską kondygnacją poddasza, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, fasada czteroosiowa. Pierwotny podział fasady patrycjuszowskiego domu zakłócony przez późniejsze przebudowy. W przyziemiu zachowany renesansowy podział przyziemia pilastrami — z głowicami korynckimi i ornamentem kandelabrowym, w który wkomponowano postacie Adama i Ewy — dźwigającymi nadproże. Podobne pilastry dzieliły całe przyziemie fasady, jednak zniszczono je przy wybijaniu okien wystawowych. Nad pilastrami biegnie fryz zdobiony ornamentem z renesansowym motywem delfinów, w jego środkowej części medaliony z płaskorzeźbionymi profilami napis głoścący cnoty właścicieli. Obrazowanie otworu wejściowego w postaci kamiennej opaski spiętej kluczem pochodzi z czasów przebudowy. Renesansowe detale — kamienny, profilowany portal i jedno obrazowanie okienne zachowały się także w tylnej elewacji (nie jest wykluczone, że zostały one wtórnie wmurowane). Budynek został gruntownie przebudowany w k. XIX w., uzyskując formę kamienicy czynszowej ze skromną dekoracją neorenesansową w postaci obramień okiennych z płycinami nadokiennymi oraz podziału fasady gzymsami. Piwnice dwupoziome, przebudowane, dostępne tylko częściowo, zachowany plan parteru z przelotową sienią. Z domem rynkowym nr 1 są połączone wnętrza od drugiej kondygnacji wzwyż.

Domy rynkowe nr 1 i 2 funkcjonalnie połączone wspólną klatką schodową. Gruntownie przebudowana została elewacja tylna budynku. Usunięto wówczas kamienne obramienia okienne w elewacji tylnej. Zachowany częściowo renesansowy, rzeźbiarski wystrój przyziemia, neorenesansowy wystrój wyższych kondygnacji budynku. Wnętrza przebudowane współcześnie.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów elewacji, rzeźbiarską renesansową dekorację przyziemia, portale kamienne, gzymsowe podziały elewacji, kamienne obramienia okienne w elewacji tylnej, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wnętrz parteru, wewnętrzny układ komunikacyjny z sienią przelotową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont fasady, rekompozycja przyziemia oraz konserwacja zachodniej partii rzeźbiarskiej dekoracji fasady.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1222/190/L z dnia 17.12.1964 r. W związku z generalną przebudową budynku i połączeniem z budynkiem rynkowym nr 1 wskazana weryfikacja wpisu obiektu do rejestru zabytków. - - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070- 1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3467/1222.*

61) Rynek 3

Kamienica, na XVI-wiecznym zrębie; przebudowana w 4 ćw. XIX w. Budynek trzykondygnacyjny, z obniżoną kondygnacją strychu, kryty dachem dwuspadowym, kalenicowy. Elewacja trójosiowa z dwukondygnacyjnym, trójbocznym wykuszem na osi. Fasada trójosiowa, okna drugiej i trzeciej kondygnacji w profilowanych opaskach z naczółkami. Zdwojone okna strychowe zamknięte trójkątnie. Przyziemie w przednich traktach (pierwotnie mieszczące sień frontową) przebudowane przy zachowaniu ścian magistralnych i połączone z przyziemem budynku rynkowego nr 4, zaadaptowane na cukiernię. W tylnych traktach przyziemia sklepienia krzyżowe i kolebkowe.

Zachowana bryła budynku z wykuszem, wystrój fasady. Przebudowana elewacja tylna. Przyziemie połączone z domem rynkowym nr 4. Współczesna klatka schodowa z doświetleniem, w piwnicach zachowane sklepienia kolebkowe oraz kamienny portal.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku z wykuszem, układ osi i wykrój otworów w elewacji, neoklasycystyczny wystrój elewacji: gzymsowe podziały fasady, gzymsy koronujący, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny; W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

62) Rynek 4

Kamienica z XVI w. gruntownie przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trójkondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, z fasadą trójosiową, podziały międzykondygnacyjne w formie gzymsów, obramienia okien drugiej i trzeciej kondygnacji z odcinkami gzymsów ponad oknami. Okna poddasza powiększone podczas remontu w l. 80. XX w. Przyziemie w przednim trakcie przebudowane przy zachowaniu ścian magistralnych i połączone z przyziemem budynku rynkowego nr 3, zaadaptowane na cukiernię. Pierwotnie w tylnym trakcie sień sklepiona kolebą, przeszło sklepienia krzyżowego w jednym z pomieszczeń traktu tylnego.

Zachowana bryła budynku, detal architektoniczny. W przyziemiu budynek powiązany funkcjonalnie z domem Rynek 3. Zatarty pierwotny trzytraktowy układ wnętrz.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrz. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

63) Rynek 5

W części północnej od 1828 r. hotel „Trzy Góry”, w 1874 r. połączony z sąsiednim (obecnie część południowa) działającym już od poł. XVIII w. hotelem „Złoty Pelikan”. Obecnie siedziba BZ WBK SA I oddział w Złotoryi. Rozbudowa ok. 2000 r. Budynek powstał w wyniku połączenia na przełomie 3 ćwierci XIX w. dwóch wcześniejszych domów. Wówczas oba budynki otrzymały wspólny, historyzujący wystrój fasady z przeważającymi podziałami wertykalnymi w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych oraz zdwojonych obramień okiennych. Czterokondygnacyjny, dwunastoosiowy: po sześć osi w obu częściach budynku, z dachem dwuspadowym o małym spadku w układzie kalenicowym, z niewielkim szczytem na osi portalu w części północnej.

Kamienica wielokrotnie przebudowywana, z fazy renesansowej (1623 r.) zachowany kamienny portal z ukośnymi, szerokimi węgarami z niszami siedzeniowymi, spięty półkolistą archiwoltą, wpisany w barokowe obramienie w postaci wolnostojących kolumn doryckich dźwigających gierowany gzyms. Przebiegający ponad przyziemiem gzyms został na osi portalu wygięty i przerwany, tworząc rodzaj naczółka. Budynek wielokrotnie przebudowywany, zatracił cechy stylowe. Nie zachował się XIX-wieczny wystrój elewacji. W wyniku kolejnych remontów dekoracja sztukatorska została skuta. Do pożaru w 1970 r. oprócz portalu wystrój elewacji stanowiły proste opaski spięte kluczem w dwóch centralnych osiach części wschodniej oraz figura orła (?) ponad oknami drugiej kondygnacji w części zachodniej. W piwnicach i części pomieszczeń parteru zachowane sklepienia kolebkowe, w jednym z pomieszczeń parteru dwuprzęsłowe sklepienie krzyżowe.

Budynek po remoncie kapitalnym. Zachowana bryła budynku, portal; dekoracja fasady imitująca formy barokowe zachodniej części budynku jest współczesna. Przyziemie przebudowane, powiększone otwory okienne, wewnątrz adaptowane dla potrzeb banku. Stolarka okienna oraz drzwiowa współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, renesansowy portal, plan, traktowy układ wewnątrz. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1223/191/L z dnia 17.12.1964 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3468/1223.*

64) Rynek 6

Kamienica z 1577, gruntowna przebudowa w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, z obniżoną kondygnacją strychową, kryta płaskim dachem. Fasada trójosiowa z dekoracją neoklasycystyczną. W przyziemiu współczesne witryny, lico fasady górnych pięter podzielone pilastrami jońskimi i toskańskimi oraz gzymsami międzykondygnacyjnymi, pomiędzy zdwojonymi oknami strychu kwadratowe płyciny. Okna I piętra w opaskach z motywami dekoracyjnymi w formie zawieszek, okna II piętra w uszakowych obramieniach. Układ wewnątrz przyziemia z czasu XIX-wiecznej przebudowy. Zachowane fragmenty kamieniarki wmurowane w sieni: Tablica inskrypcyjna i słupek z datą 1577.

Budynek po remoncie kapitalnym, zachowana bryła budynku i neoklasycystyczny wystrój elewacji, układ przyziemia XIX-wieczny, zachowana stolarka okienna w poziomie trzeciej kondygnacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykroj otworów w elewacji, podziały elewacji gzymsami i spiętrzonymi pilastrami, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny, fragmenty kamieniarki wmurowane w sieni: tablica inskrypcyjna i słupek z datą 1577. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1223/191/L z dnia 17.12.1964 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3468/1223.*

65) Rynek 7

Kamienica z XVI w. przebudowana w 4 ćw. XIX w. Powstała w wyniku połączenia dwóch wcześniejszych domów. Trzykondygnacyjna, z dodatkową niższą kondygnacją strychu, kryta dachem dwuspadowym o małym kącie nachylenia połaci. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku. Wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada domu sześćosiowa. Ramowe podziały elewacji tworzą korynckie pilastry pomiędzy osiami okiennymi w poziomie drugiej i trzeciej kondygnacji oraz gzymsy międzykondygnacyjne. Przyziemie pierwotnie było boniowane, otwory przyziemia zachowały swój oryginalny kształt i uszakowe, spięte kluczami obramienia. Mury magistralne kamiennie-ceglane; sklepiona piwnica (kamienna koleba) i tylny trakt parteru (koleby, sklepienie krzyżowe), w pomieszczeniu frontowym dekorowany drewniany strop z końca XIX w.

Budynek po remoncie fasady. Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji; w aptecę, mieszczącej się na parterze, zachowany drewniany strop. W elewacji tylnej zachowane dwa kamienne ościeża otworu wejściowego.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i

wykrój otworów w elewacji, podziały elewacji, kamienne ościeża w elewacji tylnej; obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę, sklepienia, drewniany strop w pomieszczeniu parteru zajmowanym obecnie przez aptekę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji tylnej budynku z zachowaniem kamiennych ościeży.

Wpisany do rejestru zabytków nr 967/L z dnia 29.01.1992 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3469/967/L.*

66) Rynek 8

Kamienica z 2 poł. XVI w., XVIII w., k. XIX w. Dwukondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w ustawieniu szczytowym. Piwnica budynku występuje przed fasadą w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada trójosiowa, jednoosiowy i jednokondygnacyjny szczyt zwieńczony trójkątnym frontonem wspartym na pilastrach, ujęty spływami. Poziom przyziemia boniowany, oddzielony od wyższych kondygnacji wydatnym gzymsem. Okna piętra w tynkowych obramieniach z naczółkami i płycinami podokiennymi. Piwnice, parter oraz pomieszczenia na antresoli sklepienie.

Budynek po remoncie kapitalnym, odnowione obie elewacje. Zachowana barokowa bryła domu szczytowego oraz wystrój architektoniczny, zapewne upraszczany podczas kolejnych XIX i XX-wiecznych remontów. Zachowany układ traktowy parteru z antresolą. W przyziemiu w dawnej sieni frontowej oraz na antresoli zachowane sklepienia krzyżowe z wyciągniętymi szwami. Tylna sień – przechód sklepiony kolebą, na antresoli w tylnym trakcie zachowane trzy kamienne kolumnienki, relikt nadproża oraz sfazowane obramienie okna pierwotnej, renesansowej klatki schodowej. Stolarka okienna oraz witryny współczesne. Zachowana klatka schodowa z studnią świetlną z czasu XX-wiecznej przebudowy. Zachowane kamienne ościeża w elewacji tylnej.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, sklepienia oraz detale kamieniarskie we wnętrzach, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1224/192/L z dnia 17.12.1964 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3470/1224.*

67) Rynek 9

Kamienica z XVI w., obecna bryła z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z dodatkową niską kondygnacją poddasza, kryta dachem dwuspadowym o małym spadku w układzie kalenicowym. Piwnica budynku występuje przed fasadą w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada czteroosiowa. Neoklasycystyczny wystrój w postaci boniowania parteru, podziałów gzymsowych, konsolkowego gzymsu wieńczącego, podziałów pilastrami poziomu trzeciej kondygnacji oraz płycin tynkowych - medalionów z dekoracją figuralną pod oknami I piętra oraz plakiety z dekoracją roślinną pod oknami drugiego piętra oraz pomiędzy zdwojonymi oknami strychu. Neorenesansowe płyciny z dekoracją figuralną, ściany magistralne kamiennie-ceglane. Z XVI w. pochodzą sklepienia piwnicy, parteru i układ pomieszczeń w tylnym trakcie – tu sklepienia kolebkowe.

Budynek po remoncie fasady. Zachowana bryła budynku, wystrój fasady, witryny stolarka okienna współczesne, zachowana stolarka drzwiowa. Zachowany dwupasmowy układ wewnątrz, drewniana klatka schodowa z k. XIX w. doświetlona studnią świetlną. Zachowany sklepiony kolebą w tylnym paśmie przechód na podwórze oraz dwa sklepienie pomieszczenia traktu tylnego.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny fasady, stolarkę drzwiową, sklepienia, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji tylnej.

Wpisany do rejestru zabytków nr 968/L z dnia 29.01.1992 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa*

dolnośląskiego pod nr rejestru A/3471/968/L.

68) Rynek 10

Kamienica z 4 ćw. XVI w., przebudowa i połączenie dwóch pierwotnych domów w całość miało miejsce ok. 1900 r. Połączone budynki na planie litery U (w części środkowej klatka schodowa). Budynki czterokondygnacyjne, budynek południowy z jednokondygnacyjnym szczytem. W części frontowej kryte wspólnym dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. W neomanierystycznym, noszącym już pewne cechy modernizmu, wystroju fasady zachowany podział na dwa pierwotne trójosiowe domy. Cokoły obu części budynku boniowane. W dekoracji obu budynków wykorzystano te same motywy dekoracyjne - opaski okienne sięgające do ok. 1/3 wysokości okien, podobnie kształtowane kwadratowe płyciny podokienne, trójkątne naczółki oraz formy pilastrów o zróżnicowanej, geometrycznej dekoracji trzonów, elementy ornamentu cęgowego. Na osi obecnego budynku ażurowa klatka schodowa, w piwnicach zachowana koleba z łukami jarzmowymi oraz kamienny, zamknięty półkoliście portal. Zachowany układ dwóch połączonych budynków o zrębie renesansowym. Zachowany wystrój elewacji. Wnętrza po przebudowie ok. 2000 r. W elewacjach tylnych dwie wmurowane tablice: jedna z gmerkiem, inicjałami HS oraz datą 1588 oraz druga, z monogramem B.G.E. i datą 1801; zachowana również półokrągła płycina z muszlową dekoracją oraz fragment nadproża z XIX w. (?) Witryny współczesne, stolarka okienna zachowana.

Należy zachować historyczne granice parceli, układ połączonych ze sobą budynków wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji; detale kamieniarskie w elewacjach tylnych, oryginalną stolarkę, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji tylnych.

Wpisany do rejestru zabytków nr 969/L z dnia 29.01.1992 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3472/969/L.*

69) Rynek 11

Kamienica z XVI w. i XVIII w., przebudowana na pocz. XIX w. (na chorągiewce data 1810). Elewacja z ok. 1910 r. Pięciokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym, elewacja zwieńczona facjatą o formie jednokondygnacyjnego szczytu. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada trójosiowa. Wystrój fasady klasycyzujący. Okna drugiej i trzeciej kondygnacji w prostych opaskach spiętych podwójnymi kluczami, okna wyższych kondygnacji w uszakowych, profilowanych obramieniach. Podział fasady gzymsami międzykondygnacyjnymi. Szczyt ujęty wolutami, zwieńczony motywem półkola. Mury magistralne kamiennie-ceglane, wnętrza parteru trójtraktowe. Piwnica sklepiona kamienną kolebą.

Budynek po remoncie elewacji, parter adaptowany na lokal handlowy z zachowanym układem traktów, przechodem na podwórze przy ścianie zachodniej oraz drewnianą klatką schodową. Zachowana bryła budynku, forma dachu, szczyt, wystrój elewacji; stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu i szczytu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny fasady, oryginalną stolarkę, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazany remont elewacji tylnej.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1938/257/L z dnia 08.06.1967 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3473/1938.*

70) Rynek 12

Kamienica z XVI w. Czterokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym o ostrym spadku połąci od strony rynku z lukarną w konstrukcji ryglowej. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Elewacja rynkowa trójosiowa, wystrój elewacji w postaci boniowanego przyziemia, tynkowych opasek okiennych, gzymsowych nadokienników oraz fryzu koronującego. Mury magistralne kamiennie-ceglane, piwnica sklepiona kamienną kolebą. Zachowany układ parteru zaadaptowanego na lokal

handlowy z przechodem przy ścianie wschodniej.

Budynek po remoncie elewacji, zachowana bryła budynku oraz wystrój fasady, częściowo stolarka okienna. W tylnej elewacji zachowane renesansowe profilowane obramienie okienne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, oryginalną stolarkę, sklepienia piwnic, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 970/L z dnia 29.01.1992 r. - zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3474/970/L.

71) Rynek 13

Kamienica z XVI w., przebudowana w k. XIX w. Czterokondygnacyjna, pierwotnie kryta wysokim dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada trójosiowa. W osi wschodniej przyziemia renesansowy portal z 4 ćw. XVI w. (ok. 1580 r.) o skośnie wciętych węgarach, z niszami siedzeniowymi z konchami zdobionymi motywem muszli oraz archiwoltą spiętą wolutowym kluczem zdobioną ornamentem okuciowym. W piwnicach sklepienia kamienne, koleby.

Budynek w trakcie remontu kapitalnego. Otwory dolnych kondygnacji zamurowane. Stolarka zdemontowana.

Należy zachować historyczne granice parceli. Przywrócić należy bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, zachować układ osi i wykrój otworów w elewacji. Na podstawie zachowanych fotografii odtworzyć należy barokową stolarkę drzwi wejściowych. Zachować należy pierwotny plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1225/193/L z dnia 17.12.1964 r. - zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3475/1225.

72) Rynek 14

Kamienica z XVI w., przebudowana w k. XIX w. Pięciokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada dwuosiowa. Piwnica sklepiona kolebą.

Budynek w trakcie odbudowy, w obecnej formie budynek jest w dużym stopniu rekonstrukcją z odtworzeniem pierwotnej bryły, formy dachu, układu otworów w elewacjach. Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę, formę zadaszzenia, odtworzyć wystrój fasady.

Wpisany do rejestru zabytków nr 971/L z dnia 29.01.1992 r. Wymagana weryfikacja decyzji o wpisie budynku do rejestru zabytków z uwzględnieniem zakresu wpisu do rejestru zabytków i wyszczególnieniem zachowanych elementów zabytkowych. - zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3476/971/L.

73) Rynek 15

Kamienica z 2 poł. XVI w., przebudowana ok. 1730 r. Narożna z ul. Solną, trzykondygnacyjna z poddaszem użytkowym, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Piwnica budynku występuje przed fasadę w stronę Rynku, wraz z sąsiednimi podobnie kształtowanymi piwnicami tworzą przedproże, na którym opiera się chodnik o mniejszym spadku niż spadek placu rynkowego. Fasada czteroosiowa, z dwuosiowym szczytem. Na zrębie kamienicy renesansowej — renesansowa elewacja od strony ul. Solnej z kamiennymi obramieniami okien, z tego okresu pochodzi również konsola z lwią głową wmurowana w sieni. W okresie baroku przebudowana gruntownie elewacja frontowa. Podział pionowy podkreślony pilastrami z głowicami jońskimi w wielkim porządku, całość wieńczy szczyt ujęty w miękkie linie spływów. Bogate obramienia okienne zdobione są odcinkami gzymsów. Okna w tynkowych profilowanych opaskach. Szczyt zwieńczony jest trójkątnym tympanonem. Na narożnikach u podstawy

spływów szczytu wazony. Asymetrycznie umieszczony reprezentacyjny portal ujęty skośnie ustawionymi pilastrami z ornamentem cęgowym zwieńczony jest falistym gzymsem (pierwotnie ustawione były na gzymsie wazony). Budynek na planie mocno wydłużonym w głąb działki. We wnętrzu zachowane relikty układu renesansowego. W trakcie tylnym renesansowe kamienne opaski okienne. Piwnice sklepione kolebą, w sieni sklepienie krzyżowe i kolebkowe z lunetami, klatka schodowa sklepiona kolebą oraz sklepieniami krzyżowymi pod podestami. Od strony ul. Solnej dostawiona oficyna na planie kwadratu, kryta dachem dwuspadowym, dwukondygnacyjna. Do oficyny dostawiona barokowa przejazdowa brama.

Budynek w trakcie remontu kapitalnego. Zachowana bryła budynku, wystrój fasady, detale kamieniarskie, stolarka drzwi wejściowych z pocz. XX w.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój elewacji, portal, detale kamieniarskie, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1061/179/L z dnia 27.01.1964 r. - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRID-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3477/1061.*

74) Rynek 19

Kamienica z XVI/XVII w.(?), przebudowana na pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, ściany magistralne kamienno-ceglane. Fasada czteroosiowa. Skromny wystrój elewacji rynkowej stanowią obramienia okien z tynkowymi płycinami podokiennymi oraz ząbkowy gzyms koronujący.

Zachowana bryła budynku oraz wystrój fasady z pocz. XX w. Przyziemie współcześnie przebudowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, detale architektoniczne elewacji; oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa przyziemia.

75) Rynek 20

Kamienica z XVI/XVII w.(?), przebudowana w pocz. XX w. Czterokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Fasada czteroosiowa, pozbawiona wystroju. Zachowana bryła budynku z czasu XX-wiecznej przebudowy, zachowana dwunawowa sień sklepiona krzyżowo ze sklepieniem opartym na dwóch żeliwnych kolumnach. Obecnie wnętrze wtórnie przedzielone. Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, sklepienia, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny z klatką schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa przyziemia.

76) ul. Solna 1

Kamienica z 1594, przebudowana z zachowaniem wcześniejszych murów prawdopodobnie w 4 ćw. XVIII w., ponowna przebudowa na pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa, z dachem przesłoniętym pełną attyką. Fasada dwuosiowa, z dekoracją w postaci gzymsów międzykondygnacyjnych. Budynek połączony z domem rynkowym nr 15 murkiem z bramą i portalem o wykroju łuku pełnego. We wnętrzu lokalu handlowego eksponowana piaskowcowa płyta inskrypcyjna z datą 1594 — po konserwacji.

Zachowana bryła budynku, podział fasady gzymsami. Przyziemie współcześnie przekształcone, stolarka okienna, witryna oraz drzwi do lokalu handlowego współczesne.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, plan, traktowy układ wnętrz, wewnętrzny układ komunikacyjny, zachować piaskowcową płytę inskrypcyjną.

W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

77) ul. Solna 3

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym z facjatą, kalenicowa.

Zachowana bryła budynku, przyziemie niezagospodarowane, stolarka drzwiowa zachowana, okienna współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym

pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazane zagospodarowanie przyziemia, remont elewacji.

78) ul. Solna 4

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana na pocz. XX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa z współczesną facjatą, fasada czteroosiowa. Ponad przyziemiem gzyms międzykondygnacyjny, nadokienniki w formie odcinków gzymsu.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, zachowane piaskowcowe obramienia okien piwnic, stolarka okienna, drzwiowa oraz drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny, klatkę schodową. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

79) ul. Solna 5

Kamienica z 4 ćw. XVIII, przebudowana w k. XIX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa, podziały fasady gzymsami międzykondygnacyjnymi, fasada trójosiowa.

Zachowana bryła budynku, podziały gzymsowe, zachowana stolarka drzwi wejściowych z detalami neogotyckimi, stolarka okienna oraz witryna współczesna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji; stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

80) ul. Solna 6

Kamienica z 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z obniżoną kondygnacją strychu, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, fasada sześćoosiowa zwieńczona konsolowym gzymsem koronującym. Obramienie wejścia oraz okienne w profilowanych opaskach.

Ponad oknami drugiej i trzeciej kondygnacji nadokienniki w formie odcinków gzymsu. Zachowana bryła budynku, forma dachu; przyziemie współcześnie przebudowane – witryny współczesne, zachowana oryginalna stolarka okienna i drzwiowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, obramienia okienne, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

81) ul. Solna 7

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kalenicowa, kryta dachem dwuspadowym w ustawieniu kalenicowym. Dekoracja fasady w postaci gzymsu międzykondygnacyjnego.

Zachowana bryła budynku, artykulacja fasady, stolarka okienna i drzwiowa, kamienna posadzka w sieni oraz drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

82) ul. Solna 8

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa, z siedmioosiową fasadą. Klasycyzująca dekoracja fasady w postaci gzymsu koronującego wspartego na konsolkach, profilowane obramienie wejścia zamknięte łukiem odcinkowym. Pasy gzymsowe oraz nadokienniki w formie odcinków gzymsu.

Zachowana bryła budynku, forma zadaszienia, wystrój elewacji, stolarka okienna i drzwiowa, współczesne witryny. Zachowana drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, detale architektoniczne elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

83) ul. Solna 9

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., przebudowana w 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Fasada trójosiowa, jej wystrój tworzą gzymsowe pasy międzykondygnacyjne.

Zachowana bryła budynku, forma zadaszienia, stolarka drzwi wejściowych, stolarka okienna częściowo współczesna. Zachowana drewniana klatka schodowa oraz kamienna posadzka w sieni.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

84) ul. Solna 11

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., 4 ćw. XIX w.; powstała w wyniku połączenia dwóch wcześniejszych kamienic. Trzykondygnacyjna, sześćoosiowa, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa; wystrój fasady tworzą gzymsowe pasy międzykondygnacyjne. Stan zachowania: czytelny podział budynku na dwie starsze kamienice; zachowana artykulacja otworów oraz skromny detal; zachowana stolarka drzwi wejściowych; współczesne witryny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

85) ul. Solna 13

Kamienica z 4 ćw. XVIII w., 4 ćw. XIX w., dom narożny z wejściem od ul. Szkolnej. Trzykondygnacyjna, trójosiowa, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Kamiennie-ceglane mury magistralne. Wystrój fasady tworzą gzymsowe pasy międzykondygnacyjne oraz odcinki gzymsu ponad oknami pierwszego piętra.

Zachowana bryła budynku, forma dachu; przyziemie przebudowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana przebudowa przyziemia.

86) ul. Solna 15

Kamienica z 4 ćw. XVIII w. być może na starszym zrębie, przebudowana w pocz. XX w. Czterokondygnacyjna, dwuosiowa, kalenicowa, na planie bardzo głęboka. Profilowane obramienia otworów przyziemia.

Zachowana bryła budynku z czasów XX-wiecznej przebudowy. Głębokość tego wąskiego, dwuosiowego budynku może sugerować średniowieczny zrąb budynku. Parter budynku nieużytkowany. Stolarka okienna i drzwiowa zachowana, zachowane obramienia otworów parteru.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, stolarkę okienną oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

87) ul. Solna 17

Kamienica z 4 ćw. XVIII i 4 ćw. XIX w. Trzykondygnacyjna z niską kondygnacją strychu, kryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym. Fasada pięcioosiowa. Wystrój fasady tworzą gzymsowe pasy międzykondygnacyjne oraz nadokienne odcinki gzymsów.

Zachowana bryła budynku, forma zadaszienia, wystrój elewacji, stolarka okienna częściowo zachowana. W południowej skrajnej osi zachowany relikw portalu (obecnie opaska okienna).

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wewnątrz, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

88) ul. Solna 19

Kamienica narożna, restauracja „Kaiser Wilhelm”, obecnie restauracja i klub seniora z 4 ćw. XVIII w i końca XIX w. Budynek trzykondygnacyjny, w części usługowej, w zachodniej

dwukondygnacyjny, kryty dachem wielospadowym. W narożu wykusz kryty trójspadowym daszkiem. W wystroju elewacji detale nawiązujące do stylów historycznych: neogotyckie półkolumnienki, klasycyzująca attyka nad częścią zachodnią.

Budynek po remoncie dachu i elewacji. Zachowana bryła budynku z wykuszem, częściowo zachowana stolarka okienna.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzyms koronujący, historyzujące detale architektoniczne elewacji, oryginalną stolarkę okienną, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

89) ul. Szkolna 1

Dwór szlachecki, odbudowany po pożarze w 1554 r. W 1704 r. budynek przejęło miasto, urządzając tu Łacińską Szkołę Miejską – ewangelicką. Barokowa rozbudowa w l. 1765-1769, rozbudowa o skrzydło północne w 1879 r. Od 1877 r. do 1907 r. mieściła się tu ewangelicka szkoła dla dziewcząt, a następnie, po I wojnie światowej miejski urząd budowlany oraz urząd pracy. W latach 1938-41 w salach parteru mieściła się szkoła zawodowa. Budowla o barokowa dwukondygnacyjna, dziewięcioosiowa z dachem mansardowym z wieżyczką (nakrytą cebulastym hełmem) i dwiema lukarnami z każdego boku. Część środkowa fasady z portalem zaakcentowana płaskim ryzalitem i trójkątnym szczytem. Okna w prostych opaskach. Portal zamknięty profilowaną archiwoltą spiętą kluczem.

Budynek po remoncie kapitalnym. Zachowana bryła budynku, forma dachu z wieżyczką; barokowy wystrój elewacji.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, wystrój architektoniczny elewacji, oryginalną stolarkę oraz stolarkę drzwiową, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 484/L z dnia 22.09.1976 r. Wymagana korekta decyzji o aktualny numer policyjny (dawny adres: ul. Szkolna 2). - *zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRIDIS- 6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3478/484/L.*

90) ul. Szkolna 2

Kamienica z XVI w. Dwukondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym, kalenicowa. Fasada trójosiowa, w skrajnej zachodniej osi zachowany kamienny portal. Pomiędzy budynkiem a domem sąsiednim nr 4 zamknięty, zabudowany parterową przybudówką pierwotny przechód. Ściany magistralne kamiennie-ceglane, w elewacji tylnej piaskowcowe obramienie drzwi. W przelotowej sieni zachowane sklepienie kolebkowe oraz jedno przęsło sklepienia krzyżowego, na pierwszym piętrze strop belkowy.

Zachowana bryła budynku, detale kamieniarskie, pomieszczenia sklepione, stropy, drewniana klatka schodowa. Przyziemie niezagospodarowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji; detale kamieniarskie, sklepienia, oryginalną stolarkę, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów. Wskazana konserwacja stolarki drzwiowej.

91) ul. Szkolna 3

Kamienica z pocz. XIX w. prawdopodobnie na wcześniejszym zrębie. Trzykondygnacyjna, kalenicowa, z fasadą trójosiową, bez wyraźnych cech stylowych.

Zachowana bryła budynku, drewniana klatka schodowa.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

92) ul. Szkolna 4

Połączone dwie pierwotne, XVIII-wieczne kamienice. Budynek dwukondygnacyjny, kryty dachem mansardowym, fasada pozbawiona cech stylowych.

Budynek po kapitalnym remoncie, wnętrza i przyziemie przebudowane.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym

pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

93) ul. Szkolna 6

Ruina kamienicy, XVIII, XIX w.

Ruina. Zachowane kamiennie-ceglane mury magistralne.

Należy zachować historyczne granice parceli. Należy odtworzyć bryłę budynku dwukondygnacyjnego, krytego dachem dwuspadowym, kalenicowym z trójosiową fasadą. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

94) ul. Szkolna 5

Kamienica z 2 poł. XIX w. prawdopodobnie na wcześniejszym zrębie. Budynek trzykondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym, kalenicowym. Wystrój fasady tworzą gzymsy międzykondygnacyjne oraz odcinki gzymsów ponad oknami II kondygnacji. Obrazowanie wejścia profilowane, zamknięte łukiem spłaszczonym.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji. Przebudowany (wspólnie z domem nr 7) układ komunikacyjny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzymsy koronujące, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wnętrza. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

95) ul. Szkolna 7

Kamienica z 2 poł. XIX w. prawdopodobnie na wcześniejszym zrębie. Budynek trzykondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym, kalenicowym. Wystrój fasady tworzą gzymsy międzykondygnacyjne oraz odcinki gzymsów ponad oknami drugiej kondygnacji.

Zachowana bryła budynku, wystrój elewacji. Przebudowany (wspólnie z domem nr 5) układ komunikacyjny.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, gzymsowe podziały elewacji, gzymsy koronujące, obramienia okienne, detale architektoniczne elewacji, plan, traktowy układ wnętrza. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

96) ul. Zaułek 1

Kamienica z 1796 na starszym zrębie. Pierwotnie budynek znajdował się w obszarze międzymurza. Dwukondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym z facjatką o formach barokowych na osi elewacji południowej. Fasada czteroosiowa, w przyziemiu zachowane trzy piaskowcowe portale — w kluczu portalu zachodniego (zamkniętego łukiem koszowym) data 1796. Okna w prostych opaskach.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, detal kamieniarski.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu z lukarną, układ osi i wykrój otworów w elewacji, obramienia okienne, kamienne portale (portal wschodni należy odsłonić), plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej, z zachowaniem istniejących wzorów.

Budynek kwalifikuje się do wpisu do rejestru zabytków.

97) ul. Zaułek 2

Tak zwana katownia z poł. XVIII w. na średniowiecznym(?) zrębie; w latach 1973- 1974 przeprowadzono remont budynku na cele instytucji kultury. Obecnie mieści się tu Muzeum Złota. Budynek dwukondygnacyjny z wysokim dachem mansardowym. Pierwotnie budynek znajdował się w obszarze międzymurza — zachowały się fragmenty muru miejskiego złączonego z budynkiem. Elewacja budynku czteroosiowa. Okna w prostych opaskach tynkowych, wejście współczesne — prawdopodobnie pierwotnie również ujęte było kamiennym portalem (zachowana blenda zamknięta łukiem obniżonym).

Zachowana bryła budynku, forma dachu mansardowego o wysokim kącie nachylenia połaci, detale elewacji. Wnętrza aranżowane współcześnie.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, obramienia okien; fragmenty muru miejskiego, plan, traktowy układ wnętrza, wewnętrzny układ komunikacyjny. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej wymaga się stosowania stolarki drewnianej z zachowaniem istniejących wzorów.

Wpisany do rejestru zabytków nr 1939/258/L z dnia 08.06.1967 r. - zgodnie z zawiadomieniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu nr WRiD-IS-6070-1111/10 z dnia 27.08.2010 przeniesiono do księgi rejestru zabytków nieruchomości województwa dolnośląskiego pod nr rejestru A/3459/1939.

6. Dopuszcza się adaptację piwnic przedproży w zachodniej części Rynku na cele usługowe.
7. Ustala się lokalizację projektowanego budynku mieszkalnego i/lub usługowego na posesji Basztowa 4, w miejscu istniejącego parterowego pawilonu przeznaczanego do wyburzenia. Wysokość gzymsu dachu i kalenicy – jak w budynku Basztowa 6, układ dachu – kalenicowy.
8. Ustala się lokalizację projektowanego budynku mieszkalnego i/lub usługowego na posesji Chopina 4, w miejscu spalonego budynku pochodzącego z pocz. XIX w. Wysokość zabudowy – 2 kondygnacje, dach stromy.
9. Ustala się lokalizację projektowanego budynku mieszkalnego i/lub usługowego na posesji Chopina 2, w miejscu istniejącego pawilonu meblowego przeznaczanego do wyburzenia. Wysokość zabudowy – 2 kondygnacje, dach stromy w układzie kalenicowym.
10. Dopuszcza się realizację nowej zabudowy kubaturowej o wysokości do 2 kondygnacji przy ulicach Górnej i Szkolnej, po wyburzeniu obiektów współczesnych dysharmonizujących z zabudową historyczną.
11. Dopuszcza się lokalizację projektowanego budynku mieszkalnego i/lub usługowego na posesji Basztowa 38, w miejscu parterowego pawilonu przeznaczanego do wyburzenia, pod warunkiem zapewnienia możliwości realizacji – ew. przez bramę przejazdową - projektowanego przejazdu wzdłuż zachodniego odcinka obwarowań miejskich wskazanego w rysunku planu. Wysokość zabudowy – 3 kondygnacje, dach stromy w układzie kalenicowym.
12. Ustala się warunek przebudowy elewacji frontowych budynków Piłsudskiego 27 i Solna 2 dla uzyskania harmonii z zabudową zabytkową. Zaleca się, aby elewacje nawiązywały do dawnych podziałów parcelacyjnych poprzez ich zaznaczenie podziałami architektonicznymi fasad.
13. Wszystkie ulice gminne i powiatowe to drogi publiczne – ulice lokalne, jednojezdniowe, dwu- lub jedno pasowe – jak w stanie istniejącym. Przebiegi linii rozgraniczających ulic ustalono na rysunku planu. Ze względu na skalę rysunku planu na Starym Mieście nie oznaczono ulic symbolami literowymi.
14. Obsługa komunikacyjna zabudowy, wjazdy do wnętrza kwartałów i przejścia piesze – jak w stanie istniejącym, z zastrzeżeniem ust. 15.
15. Ustala się przebieg projektowanych przejść pieszych pełniących również funkcje dojazdów awaryjnych i zaopatrzeniowych w sąsiedztwie Muzeum Żłota – jak na rysunku planu. Istniejąca zabudowa gospodarcza kolidująca z projektowanymi dojazdami – do wyburzenia.
16. W rysunku planu ustalono przebieg projektowanej ścieżki rowerowej – na zewnątrz od linii obwarowań miejskich.
17. Nie ogranicza się możliwości realizowania miejsc postojowych dla samochodów osobowych w liniach rozgraniczających ulic. Na całym obszarze nie obowiązują ustalenia § 17 ust. 8.
18. Ustala się zachowanie istniejących stacji transformatorowych, dopuszczając wydzielanie ich działek, dla zapewnienia dojazdów do których dopuszcza się ustalanie służebności przejazdu na nieruchomościach sąsiednich.

(...)

§ 23

5 MW/U

1. Kwartał istniejącej zabudowy ograniczonej ulicami: Sienkiewicza, Krzywoustego, Podwale i pl. Reymonta. Hotel i budynki o walorach historycznych o funkcjach mieszkalnych i usługowych - do zachowania.
2. Wytyczne konserwatorskie dla budynków o walorach historycznych – wpisanych do gminnej ewidencji zabytków:
  - 1) ul. Bolesława Krzywoustego 2
Dom z 3 ćw. XIX w. Dwukondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym, kalenicowym, fasada dwuosiowa.
Zachowana bryła budynku i forma dachu.
Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji. Wskazana wymiana bramy wjazdowej. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.
  - 2) ul. Bolesława Krzywoustego 4
Dom z 3 ćw. XIX w. Dwukondygnacyjny, kryty dachem dwuspadowym z facjatą, w układzie kalenicowym, o czteroosiowej fasadzie.

Zachowana bryła budynku, forma dachu.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

3) ul. Bolesława Krzywoustego 6

Dom z 3 ćw. XIX w. Dwukondygnacyjny, kalenicowy, kryty dachem dwuspadowym z oknem powiekowym, fasada sześćoosiowa.

Zachowana bryła budynku oraz forma zadaszenia, przyziemie adaptowane na lokal handlowy. Część stolarki okiennej współczesna, z PCV.

Należy zachować historyczne granice parceli, bryłę budynku wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

4) ul. H. Sienkiewicza 2

Dom mieszkalny z XIX/XX w. Budynek jednokondygnacyjny z użytkowym poddaszem, kryty dachem dwuspadowym z wysuniętym okapem na ozdobnych, drewnianych kroksztynach o laubzegowych formach. Fasada pięcioosiowa, otwór drzwiowy w elewacji bocznej, schodami wejściowe ze spocznikiem.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, detal architektoniczny elewacji oraz drewniane, ozdobne kroksztyny; obecnie budynek nieużytkowany.

Należy zachować bryłę budynku, formę dachu z ceramicznym pokryciem i kroksztynami oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, sposób opracowania cokołu, gzymsy arkadkowe dekorujące szczyty oraz gzymsy nadokiennie. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów krzyżowych.

5) ul. H. Sienkiewicza 6

Willa z XIX/XX w. Budynek o bogatym wystroju elewacji, jednokondygnacyjny z mieszkalnym poddaszem, kryty dachem naczółkowym. Sześćoosiowa fasada rozczłonkowana dwuosiowym trójkondygnacyjnym ryzalitem, kryty dachem naczółkowym z wysuniętym okapem. W górnej partii ryzalitu i szczytów wyeksponowana ozdobna konstrukcja ryglowa. Przy elewacji bocznej drewniana weranda kryta dachem jednospadowym. Otwory okienne zamknięte łukami odcinkowymi.

Zachowana bryła budynku, forma dachu, detal architektoniczny elewacji oraz stolarka okienna.

Należy zachować bryłę budynku, formę dachu z ceramicznym pokryciem oraz układ osi i wykrój otworów w elewacji, cokół, pas cokołowo-gzymsowy, tynkową dekorację szczytów i naroży budynku, obramienia okienne z nadokiennikami oraz wyeksponowaną konstrukcję ryglową, stolarkę okienną. W przypadku wymiany stolarki okiennej zaleca się stosowanie podziałów szczeblinowych wzorowanych na oryginalnych.

3. Istniejąca trafostacja – do trwałej adaptacji. Dopuszcza się zachowanie istniejącego zespołu garaży boksowych.

4. Zaleca się usługowe wykorzystanie budynku Sienkiewicza 2. W wypadku adaptacji parteru na cele mieszkaniowe wymaga się nasadzenia intensywnej zieleni o charakterze izolacyjnym od strony ul. Sienkiewicza.

5. Dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy usytuowanej na działce nr 140/2, z możliwością jej wykorzystania na cele usługowe lub mieszkaniowe.

6. Ustala się wyburzenie istniejącej zabudowy gospodarczej zlokalizowanej na działce nr 141/7 obr. 3, kolidującej z kanałem sanitarnym przewidzianym do zachowania.

7. Niezabudowany teren u zbiegu ulic Sienkiewicza i Krzywoustego – do zagospodarowania ogólnodostępną zielenią urządzoną lub do przyłączenia do posesji Sienkiewicza 6.

8. Dopuszcza się realizację nowego zainwestowania kubaturowego na działce nr 140/1 obr. 3. Ustala się wysokość nowej zabudowy – 2 kondygnacje plus poddasze, dach stromy o pokryciu ceramicznym, w układzie kalenicowym.

9. Na całym obszarze wyklucza się lokalizowanie nowych garaży boksowych.

10. Obsługa komunikacyjna – od strony ul. Podwale. Dopuszcza się ustanowienie służebności przejazdu do działki nr 139 obr. 3 od strony ul. Podwale.

(...)

§ 153

Ustalenia szczegółowe dla ulic

(...)

§ 159

KD 6 Z1/2 – ciąg ulic: Staszica, Sienkiewicza i Wojska Polskiego

1. Miejski odcinek drogi wojewódzkiej nr 328; ulica zbiorcza, jednojezdniowa, dwupasowa.

2. Zaleca się:

- 1) zachowanie istniejących linii rozgraniczających;
- 2) przekrój uliczny, jedynie na odcinku południowym biegnącym wzdłuż granicy miasta – przekrój półuliczny, chodnik po stronie wschodniej;
- 3) zachowanie istniejącej zieleni wysokiej;
- 4) lokalizację nowego trójwylotowego skrzyżowania z projektowaną ulicą KD 31 L1/2 na południowym odcinku ul. Wojska Polskiego – jak w rysunku planu.

3. Po zrealizowaniu wschodniej obwodnicy miasta zaleca się przebudowę skrzyżowania w rejonie ulic Podwale i Kościuszki dla powiększenia wysp ułatwiających pieszym przekraczanie jezdni.

4. Wytyczne konserwatorskie dla budynku o walorach historycznych – wpisanego do gminnej ewidencji zabytków:

ul. Wojska Polskiego (narożnik ul. Hożej)

Trafostacja z ok. 1920 r. – wieżowa, kryta dachem czterospadowym; z owalnymi okienkami w kamiennych obramieniach, kamienny cokół oraz fragmenty boniowania w narożach budynku.

Trafostacja po remoncie w dobrym stanie technicznym.

Należy zachować bryłę trafostacji wraz z formą i ceramicznym pokryciem dachu, układ osi i wykrój otworów w elewacji, kamienny detal architektoniczny.

(...)

Rozdział 4

Ustalenia dotyczące zasad realizacji planu

§ 193

Szczegółowe zasady i warunki scalania oraz podziału nieruchomości objętych planem

1. Dla stwierdzenia zgodności podziału nieruchomości z ustaleniami planu należy – jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej - ustalić, czy przewidywane przeznaczenie dzielonego terenu jest zgodne z planem oraz czy istnieje możliwość zgodnego z planem zagospodarowania działek gruntu.

2. Wydzielane działki winny posiadać dostęp do ustalonych w planie dróg publicznych. Jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej - dopuszcza się ustalanie służebności przejazdu dla zapewnienia dostępu do dróg publicznych.

3. Wydzielane drogi wewnętrzne winny umożliwiać spełnienie wymogów dot. dróg pożarowych.

4. Podziały nieruchomości na Starym Mieście w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej winny w miarę możliwości odtwarzać historyczne podziały parcelacyjne – por. § 11 ust. 4 pkt 5.

5. W granicach objętych planem nie wyznaczono obszarów wymagających przeprowadzania scaleń nieruchomości w rozumieniu przepisów Rozdziału 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543 z późn. zm.). Nie ogranicza się możliwości dokonywania połączenia i ponownego podziału gruntów w wypadkach, o których mowa w art. 98b w/w ustawy.

§ 194

Sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów

1. Jeżeli ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 3 nie stanowią inaczej - dopuszcza się czasowe użytkowanie nieruchomości jak w stanie istniejącym, pod warunkiem uporządkowania terenów wolnych od zabudowy.

2. Na niezabudowanych terenach mogą być lokalizowane jako czasowe nieuciążliwe obiekty gospodarcze, obiekty i urządzenia gospodarki komunalnej, składy materiałów budowlanych, zaplecza budów itp., z zastrzeżeniem § 12.

§ 195

Inne zasady realizacji planu

1. Ewentualne uciążliwości powstałe w trakcie realizacji i eksploatacji inwestycji nie mogą wykraczać poza granice nieruchomości należącej do inwestora.

2. Warunki dostawy mediów oraz techniczne warunki przyłączenia do istniejących sieci uzbrojenia należy uzgadniać odpowiednio z administratorami sieci i urzędzeń w przewidywanym zakresie zaopatrzenia.

3. Sposób usunięcia ewentualnych kolizji pomiędzy zamiarami inwestycyjnymi a istniejącymi sieciami i urządzeniami infrastruktury technicznej należy uzgadniać z odpowiednimi administratorami tych systemów.

4. Inwestycje należy realizować w sposób ograniczający kolizje z ruchem pieszym i kołowym.

5. Warunki udostępnienia terenów koniecznych do realizacji inwestycji nie pozostających w dyspozycji inwestorów - należy uzgadniać z właścicielami tych terenów.
6. W projektach zagospodarowania terenu należy jednoznacznie określać rzędne projektowanego ukształtowania terenu przy granicach nieruchomości należącej do inwestora.
7. Na etapie projektowania, realizacji i eksploatacji inwestycji należy uwzględniać wszystkie warunki wynikające z przeprowadzonych uzgodnień oraz zapewniać ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich.

§ 196

Stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Ustala się stawki procentowe służące naliczaniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- 1) dla terenów zabudowy mieszkaniowej - w wysokości 20 %, z zastrzeżeniem punktu 3,
- 2) dla terenów produkcyjnych, usługowych oraz innych aktywności gospodarczych - w wysokości 25 %,
- 3) dla terenów zabudowy mieszkaniowej w projektowanej dzielnicy Zielone Wzgórze (obszary o numerach 109 - 111, 113 - 117, 120 - 123 i 126) oraz w rejonie ul. Jerzmanickiej (obszar nr 74) - ze względu na wysokie koszty uzbrojenia tych stosunkowo odległych terenów, obecnie w większości rolnych - w wysokości 30%.

Rozdział 5

Ustalenia przejściowe i końcowe

§ 197

Do spraw z zakresu planowania przestrzennego wszczętych przed dniem wejścia w życie planu, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się ustalenia planu.

§ 198

1. W przypadku zmiany definicji ustawowych lub nazw instytucji i organów, o których mowa w uchwale, odpowiednie ustalenia planu należy dostosować do zmienionych definicji ustawowych, wskaźników i normatywów lub nowych nazw instytucji i organów, co nie wymaga przeprowadzania procedury zmiany planu.
2. W przypadku zmiany numerów działek użytych w uchwale lub zmiany numerów policyjnych budynków lub posesji - odpowiednie ustalenia planu należy dostosować do zmienionej numeracji, co nie wymaga przeprowadzania procedury zmiany planu.

§ 199

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Złotoryi.

§ 200

Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

§ 201

Uchwała podlega publikacji na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Złotoryi.

W załączeniu:

1. Wrys w skali 1:2000

Zwolniono z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 ust.3 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U.2020.1546 tj.)